

NOVA ГАЗЕТА

18(326) Травень 7, 2015, Нью-Йорк

№18 (326), May 7, 2015, New York

СУД І ГРОШІ

**ФІРТАШ ЗНОВУ ВИХОДИТЬ
СУХИМ ІЗ ВОДИ**

СТОР. 4

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

**БАЛТІМОР І ТЕХАСЬКЕ
ШАРЛІ-ЕБДО**

СТОР. 6

У ГРОМАДІ

**ПЕТРИКІВСЬКЕ ДИВО
В УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЇ**

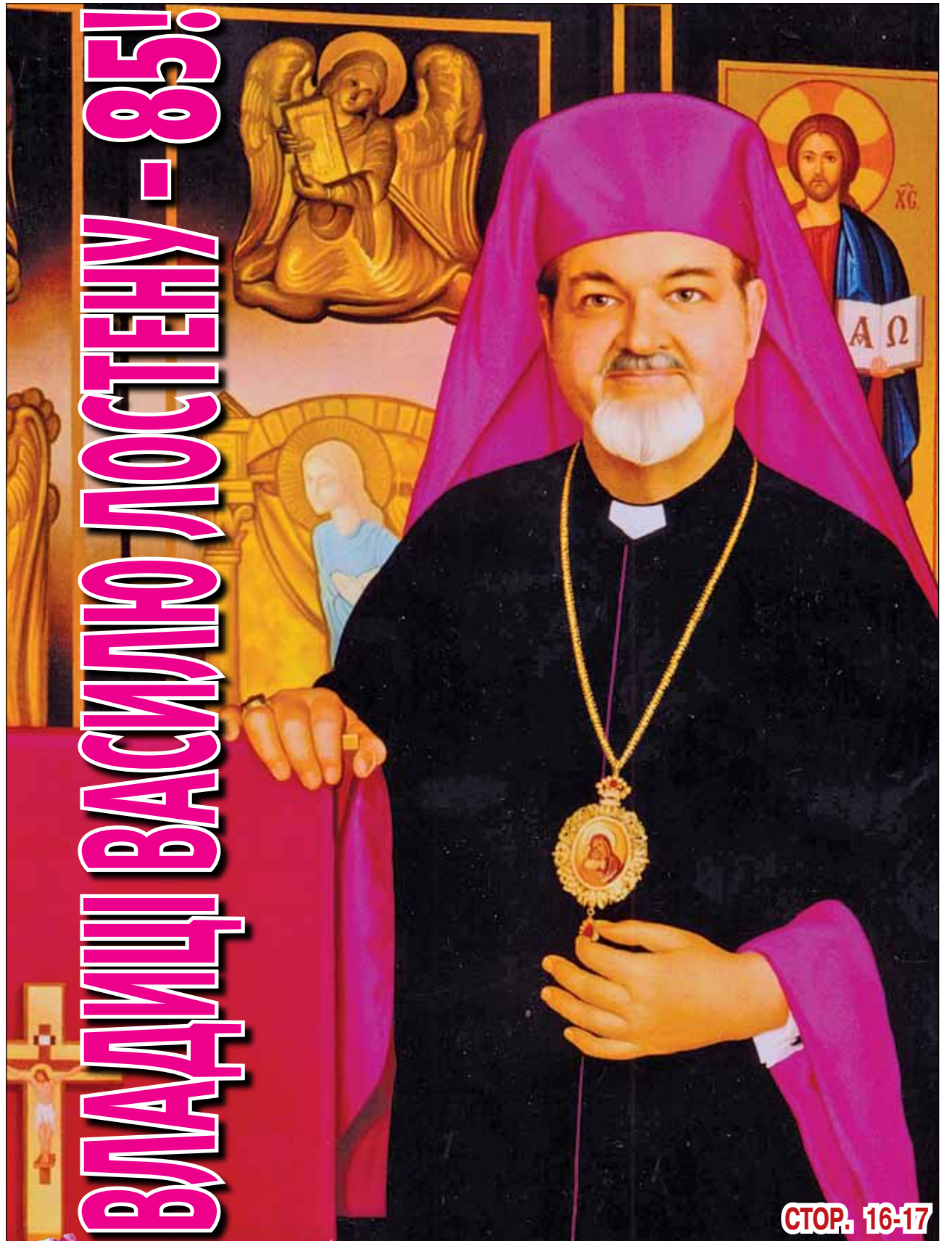
СТОР. 18

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

**РІДНА МАТИ МОЯ -
MY DEAR MOTHER**

СТОР. 20-21

ВЛАДИЦІ ВАСИЛЮ ЛОСТЕНУ - 85!

СТОР. 16-17

З ДНЕМ МАТЕРІ!

СТОР. 19

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З подякою Господеві та з глибокою пошаною
до Високопреосвященного Ювілята,
Владика Павло Хомницький, ЧСВВ,
душпастирі і вірні Стемфордської Єпархії

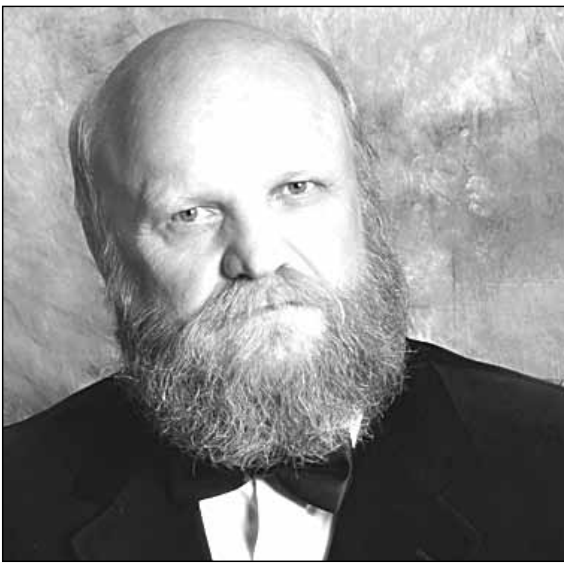
радісно вітають
ВПр. Владика
Кир Василя Лостена,
Єпископа-емерита,

довголітнього Духовного Батька
і Провідника Стемфордської Єпархії
УКЦ і активного передового члена
української громади,

з пропам'ятним
85-літтям!

Дякуємо за пройдешню
і теперішню відданість та невтомну
працю, і молимося, щоб ласкавий
Отець Небесний рясив нашого
Владика Василя здоров'ям і силою
ще на Многі і Благі Літа!

65 рядків від редактора Доброго дня, шановні читачі!

8 травня виповнюється 70 літ від того дня, як світ полегшено зітхнув на повні груди, бо з Німеччини надійшла радісна звістка – залишки гітлерівського вермахту капітулювали й війна, яка принесла людству стільки смертей, крові, горя і сліз, закінчилася. З тих пір багато води сплило в Ельбі, на берегах якої мій батько, рядовий мінометник Олекса Лабунський зустрічався з американськими солдатами – побратимами по антигітлерівській коаліції. Кожного року він відзначав день капітуляції гітлерівської Німеччини не як свято, а як День поминок за мільйонами вбитих, закатованих, спалених живцем, вимордованих у концтаборах голодом і холодом. Але його молитва пам'яті тихенько лунала на тлі гомогласної музики на вулиці – злочинна комуністична система використала подвиг солдата, який разом з такими самими солдатами з країн антигітлерівської коаліції зламав хребет нацизму й визволив планету від брунатної чуми, аби витворити ще один міф про свою винятковість. Перемога над Німеччиною на довгі роки перетворилася в СРСР на своєрідний фетис, параною, якою намагалися задратувати фасад страхітливої імперії, в якій творилися страхітливі речі.

І сьогодні нацишок тих сталінських ідеологів Путін також намагається використати цей жуял для підтвердження вже його тези – про велич і непереможність росіян, які змогли б і без будь-якої допомоги інших народів розбити нацизм. Цей недобитий гебешник, за яким давно плаче новий Нюрнберг, який фактично відродив у Росії нацизм, аж підтримує від нетерплячки побачити знову на Красній площі танки й артилерійські установки, БТР і БМП, довжелезні балістичні ракети й лави крокуючих молодих бранців, яких він в будь-який момент може послати як гарматне м'ясо гинуть за свої пронацистські ідеали. Парадокс історії: людина, яка сповідує естетику, принципи й практику нацизму, урочисто святкує перемогу над нацизмом.

На цю вакханалію Путін запросив лідерів ледь не з усіх країн світу. Але прийдуть до нього васали з Таджикистану, Вірменії й Киргизії, недобитий комуніст, який пробрався на посаду президента Чехії Земан, та ще кілька нікому не відомих політичних фігур. Лідери ж Західного світу одноставно проігнорували путінські запрошення. Відмовилися їхати на московський шабаш навіть такі одіозні типи, як лідер Білорусі О. Лукашенко та диктатор Північної Кореї Кім Чен Ин. А от генеральний секретар ООН Пан Гі Мун, позичивши очі в Сірка, наплювавши на міжнародну спільноту, яка його годув, вирішив скласти Путінку кошик. Що на це скажемо? ООН давно перетворилася на наскрізь прогнилу структуру, яка жодного впливу на перебіг світових подій не має. Вона не здатна навіть на якусь подобу політики, що захищала б мир і безпеку в світі. А її генсек – це жалюгідний голий король, отримувач грошей, який у затишних кабінетиках на Іст-рівер у Нью-Йорку удає з себе великого політичного діяча сучасності. У парі з Путіним, який також бачить себе то новітнім Іваном Грозним, то Петром I, то Йосипом Сталіним, вони виглядатимуть напрочуд гармонійно. Але чи вибачить цю витребеньку сірого й безликого генсека ООН світ, невідомо.

Якби мій батько-фронтовик дожив до сьогодення, він щиро порадив би, що в Україні нарешті усвідомили, що не День перемоги треба святкувати українцям в чергову річницю закінчення Другої світової війни в Європі, а поминати полеглих, молитися до Всевишнього, аби задав їх у Царстві своїм. Адже Україна втратила в тій війні 14 мільйонів своїх синів і доньок. Навіть подумати страшно, усвідомлюючи, скільки це людських дол, горя, сліз, вдів, сиріт, ненароджених дітей... І не 9 травня треба поминати їх, як наказав з Кремля Йосип Сталін, а 8-го, як це робить уже сім десятиліть поспіль, увесь цивілізований світ. Скажімо ж і ми цього дня: «Вічна й пам'ять!»

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

У 70-ту річницю завершення бойових дій Другої світової війни у Європі Україна вперше замість наскрізь заідеологізованого Дня пабеди відзначатиме, як і увесь цивілізований світ, 8 травня – як День пам'яті та примирення. Громадські діячі та представники влади запропонували і символ для цього дня – квітку червоного маку.

«Георгіївська стрічка, з якою так носяться нині в Росії, – це символ одночасно імперський та радянський, пов'язаний з концептом так званої Великої Вітчизняної війни, тоді як мак в українських піснях і віршах – це квітка, що росте там, де пролита козацька кров», – каже директор Інституту історичної пам'яті України Володимир В'ятрович.

Квітка червоного маку давно стала в Європі символом пам'яті й скорботи

КВІТКА ПАМ'ЯТІ Й СКОРБОТИ

8 травня минає 70 років закінчення бойових дій в Європі під час Другої світової війни

«Червоний мак – це європейська скорботна символіка, більше, ніж переможа, бо сучасна Європа складається з тих країн, які воювали між собою в Другій світовій війні. І мені важко уявити, щоб, наприклад, французи сідали на мотоцикли і намагалися встановити якісь свої державні символи десь у Берліні. Україна за ХХ століття пережила так багато трагедій, що нас не повинні турбувати якісь звичаї. Ми були частиною імперії, але ми не є імперія, тому для нас важливий День пам'яті, як день скорботи», – зауважує відомий український історик Станіслав Кульчицький.

«Мої французькі й німецькі колеги кажуть, що коли ми говоримо про війну, у першу чергу ми повинні говорити про трагедію людей, хоча героїзм і подвиги теж були. Але війна – це завжди трагедія. І нині про це кажуть молоді українці, які служать у зоні АТО. Вони на своєму досвіді, ще не встигнувши закінчити університети, відчули це, – проводить певні паралелі із сьогоденням директор Українського центру вивчення історії Голокосту Інституту політичних та етнонаціональних досліджень ім. Кураса НАНУ Анатолій Подольський. – Україна нарешті має приєднатися до європейського сприйняття війни як трагедії. Ми не відповідальні за минуле. Ми відповідальні за пам'ять про минуле».

Цікаво простежити перебіг подій, що призвів до «роздвоєння» дат кінця війни у Європі.

Перший акт про беззастережну капітуляцію підписали 7 травня 1945 року після 2-ї години ночі з німецькою делегацією в присутності представників західних союзників та СРСР у французькому місті Реймс. Він набув чинності 8 травня після 11-ї години вечора. На вимогу Сталіна підписання капітуляції продублювали також в зоні, яку зайняла Радянська армія. Це сталося 8 травня у передмісті Берліну Карлсгорсті о 10 годині 43 хвилини вечора за середньоевропейським часом. У Москві тоді вже було 9 травня і Сталін зажадав, щоб День пабеди святкували саме 9 травня (так він вирішив ще до підписання акту про беззастережну капітуляцію Німеччини). Весь інший світ до цієї ідеї не пристав і відзначав 8 травня не як День пабеди, а як День пам'яті, День згадки про страхітливую трагедію, День тризни, День нагадування.

Ще до підписання акту про капіту-

ляцію Німеччини Сталін підписав указ Президії Верховної Ради СРСР про проголошення 9 травня Днем перемоги. І ось так ця важлива для людства дата виявилася розділеною навпіл. До речі, за Сталіна це свято перемоги протрималося недовго і було скасовано в 1948 році з огляду на жакливі наслідки війни, в тому числі велику кількість калік на вулицях. Вони унаочнювали банальну істину: як можна святкувати те, що принесло стільки горя? Поновили День перемоги, як свято і вихідний, лише за Брежнєва в 1965 році.

До речі, про калік. Під час війни було демобілізовано за пораненням, хворобою чи віком 3 мільйони 798 тисяч осіб, з них 2 млн. 576 тисяч інвалідів, з них 450 тисяч одноруких чи одноногих. Всі ці герої війни в повоєнному СРСР перетворилися на жебраків і бомжів. Кілька разів за наказом Сталіна на них влаштовували облави й звозили подалі від людських очей, до так званих «інтернатів». А в 1950 році на острові Валаам у Карелії для того, щоб остаточно позбутися цього «баласту», який псував імідж радянських міст, утворили для них богодільні в тамтешніх зруйнованих радянською владою монастирях. Країна Рад карала в такий спосіб своїх інвалідів-переможців за їхні каліцтва, за втрату ними сімей, даху над головою, родинних гнізд, зруйнованих війною. Карала злиднями, самотністю, розпачем і безнадією. Кожний, хто потрапляв на Валаам, моментально усвідомлював: «Оце і все». Далі – кілька років страхітливого життя й могила без хреста та жодних ознак, що тут поховано людину, на закинутому монастирському цвинтарі.

Україна заплатила страхітливу ціну в тій війні. Загальні людські втрати України від війни, включно з убитими, померлими, жертвами концтаборів, депортованими, евакуйованими, тими, хто відійшов разом з німцями, становлять до 14 мільйонів осіб. Від 1 січня 1941 року до 1 січня 1945-го населення України зменшилося із 40,9 мільйона до 27 мільйонів осіб.

В українських реаліях не можна навіть визначити чіткі часові рамки тієї війни. Адже перші бойові дії, які були пов'язані з Другою світовою, почалися не у вересні, а у березні 1939 року на Карпатській Україні. Останні постріли українських повстанців пролунали на початку 1960 року. Можна заперечити, що ці події не були безпосередньо

пов'язані із Другою світовою, але річ у тім, що в рамках тієї війни в Україні відбулися не одна, а кілька воєн, ареною яких були наші землі. В усіх цих війнах Україну та українців розглядали як ресурси, звідси й величезна кількість втрат, і те, що українці брали участь у всіх цих війнах на боці різних сторін. Саме тому Україні не можна нав'язувати московську чорно-білу схему, де «з одного боку наші, а з іншого – німці». Враховуючи, що за підсумками тієї війни Україна не стала незалежною, а українці не стали вільними людьми, для сучасної України логічніше говорити не про визволення, а про вигнання нацистів з території країни, згадувати не про перемоги, а вшановувати пам'ять усіх жертв тієї війни.

Саме таку власну пам'ять про Другу світову за 70 років від її завершення сформували майже усі країни, що брали в ній участь.

Усвідомлення того, що війна – це не проста гра, де є лише наші та німці, прийшло тільки тепер, коли ми знову зіштовхнулися зі справжньою війною. Це є суміш об'єктивних історичних фактів, суб'єктивних поглядів та навіть національної міфології. При цьому звичайні такі національні концепції оминають «незручні» події, наприклад, нещадне бомбардування міст Німеччини союзниками.

Нині саме час і Україні почати вибудовувати своє бачення Другої світової війни і вшановувати жертв цієї війни не по-радянськи. Святе місце порожнім не буває. Якщо не буде власного погляду на місце і роль українців у цій війні, нам і далі нав'язуватимуть чужі погляди. Цей процес буде нелегким, але через нинішні події на Сході України він має пришвидшитися й стати зрозумілим для пересічних українців.

«Розуміння того, що війна – це не проста гра, де є лише наші та німці, прийшло тільки тепер, коли ми знову зіштовхнулися із справжньою війною», – каже Володимир В'ятрович.

Схожу думку висловлює й Станіслав Кульчицький: «Всі наші дискусії з приводу участі України та Росії в Другій світовій війні за останні півтора роки набули зовсім іншого виміру. Нині ми маємо шанс на історичну правду. Але це дається великою кров'ю. І ця кров, на превеликий жаль, проливається сьогодні на Сході України».

Павло Березенко
Фото Франс Прес

СУД І ГРОШІ

Земельний суд Відня відмовив у запиті Міністерства юстиції США стосовно екстрадиції українського олігарха Дмитра Фірташа. Відповідне рішення суд оголосив увечері 30 квітня.

Захист наполягав на тому, що справа була пов'язана з політичними мотивами, а сторона звинувачення стверджувала, що розслідування не має політичного підтексту.

Суддя Кристоф Бауер заявив, що в даній справі були незвичайні обставини й офіційні особи повинні були подавати відповідні документи. Від США суд отримав лише декілька таких документів. Суддя також зазначив, що суд не міг перевірити правдивість багатьох звинувачень і заслухати ключових свідків (як стало відомо, один з таких свідків за сприяння путінського ФСБ утік незадовго до суду у Відні з Індії до Росії). США, зі свого боку, можуть подати апеляцію. Суд також постановив, що Дмитро Фірташ зможе залишити Австрію після набуття чинності даного рішення. При цьому він повинен буде відповісти на запити суду, якщо в цьому буде необхідність. Після завершення засідання Дмитро Фірташ сяяв від щастя, а на запитання, як він себе почуває, відповів: «Відмінно!» Він також сказав, що має намір повернутися в Україну.

Застава на рекордну суму в 125 мільйонів доларів, яку внесли за звільнення Фірташа зі слідчого ізолятора люди Путіна (гроші надійшли з Москви від приближеного до російського президента олігарха Васілія Анісімова), поки що залишиться в розпорядженні суду.

Міністерство юстиції США висловило розчарування рішенням земельного суду Відня. «Ми розчаровані цим рішенням і подали апеляцію», – заявив представник міністерства Пітер Карр.

Ще до початку суду у Відні інформаційна агенція Reuters провела розслідування, в якому наголошується, що за останні чотири роки російський «Газпром» продав Дмитру Фірташу понад 20 мільярдів кубометрів газу за цінами, нижчими за ринкові. Інші документи, на які посилаються журналісти цієї авторитетної агенції, свідчать, що протягом цього ж часу банкіри, близькі до російського президента Путіна, прокредитували структуру Фірташа сумарно на 11 мільярдів (!) доларів. «Цей кредит допоміг Фірташу, який фінансував проросійськи налаштованого Віктора Януковича, що став президентом у 2010

році, посісти панівну позицію в українській хімічній та добрихній промисловості й збільшити свій вплив», – резюмують журналісти Reuters. На суді ж у Відні олігарх розставляв зовсім інші акценти.

Щоправда, не з доброї волі, а під загрозою видачі судовим органам Сполучених Штатів. За загальним враженням, програму-мінімум олігарх, два десятки його адвокатів на чолі з колишнім міністром юстиції Австрії Дітером Бемдерфером та радником Білла Клінтона Ленні Девісом (можна тільки здогадуватися, скільки мільйонів доларів пішло на послуги цих типів, які за гроші готові відбілювати навіть самого диявола) й продажні свідки на всі випадки життя типу Суркіса й Львовича (серед них,

Для українців очевидно: він розкрив таємницю Полішинеля. Про те, що українська політика є похідним від грошей і домовленостей, знають усі. Але, як в італійській комедії, про це не прийнято говорити вголос. Тільки ледачий не шукав і не знаходив людей з «квоти Фірташа» в списках Блоку Петра Порошенка на виборах до Верховної Ради й Київради. Отже, суспільство й преса все знали. Влада ж на рівні перших осіб і тоді, і нині грає в такого собі простачка. Мовляв, може, щось і було, але ми не знаємо, що саме, може, й домовлялися з Фірташем, але ми вже забули, про що саме. «Косять під дурників», – як любляють висловлюватися колишні співкамерники Віктора Януковича.

Дмитро Фірташ у земельному суді Відня перед оголошенням вердикту

ФІРТАШ ЗНОВУ ВИХОДИТЬ СУХИМ ІЗ ВОДИ

як не прикро про це писати, й перший президент незалежної України Леонід Кравчук) виконали. Від корумпованої складової справи вони відбилися. Голови австрійським служителям Феміди українськими політичними «розкладами» забили. Ледь не політичну кризу в Україні спровокували. Чого, власне, й добивалися.

Найскандальніший епізод визнань Фірташа – заява про те, що американці переслідують його не за підкуп чиновників в Індії, а за буцімто підтримку Петра Порошенка й Віталія Кличка як політичних лідерів. Мовляв, він був за Порошенка й Кличка, а держдепартамент США робив ставку на Тимошенко й Яценюка. І начебто саме в цьому головна причина всіх його проблем. Це були слова, адресатом яких був зовсім не австрійський суддя Бауер, а українці. Ну, й глядачі Російського Першого каналу, які потребують щоденного «підживлення» своїх переконань про тотальний контроль США над українською політикою.

Надзвичайно важливим було й визнання про таємну зустріч у Відні з Петром Порошенком та Віталієм Кличком, які після смерті Небесної сотні, напередодні президентських і мерських виборів (як після цього можна довіряти цим політикам) поїхали до заарештованого олігарха вирішувати долю України. Це мало остаточно переконати суддю в тому, що він має справу не з банальним корупціонером міжнародного масштабу, а з політично значущою фігурою. І Фірташу, як не дивно, це вдалося.

Минув тиждень після дебати у земельному суді Відня – президент, який за логікою сам зацікавлений пояснити, про що він домовлявся з Кличком і чому саме в компанії Фірташа, мовчить, як партизан. Уславлений наш чемпіон-боксер і поки що не дуже переконливий київський мер відбувся загальними фразами про політизацію справи, яка має економічне підґрунтя.

На жаль, не було кому сказати судді Бауеру, що Дмитро Фірташ зовсім не той, за кого себе видає. Ні, ясна річ, він саме той Дмитро Васильович Фірташ, уродженець села Богданівка (нині Синьків), Заліщицького району на Тернопільці, якого американці спіймали на хабарях індійським чиновникам, але в бізнесі він виконував специфічну роль. Газові мільярди Фірташа – це не втілення його підприємницького генію. Герой віденського суду – це класичний «зіцголова Фунт», людина Путіна в Україні, «прокладка», головною функцією якої було робити вигляд, що саме він головний і саме він вирішує всі питання. А насправді він був лише гвинтиком у схемі, вигаданій Путіним та його оточенням.

Основа його бізнес-імперії базується на надприбутках від спекуляції газпроміськими вуглеводнями. Фірташ де-факто пильнував в Україні бізнес-інтереси російського президента. 11 мільярдів доларів кредитів російського Газпромбанку дозволили йому купити при потуранні режиму Віктора Януковича фактично всю українську хімічну промисловість. Класичний приклад діяльності українських

олігархів: те, що належало всім, вони через хабарі, афери й наближення до сановних осіб прихвизують і оголошують своїм.

Московський хазяїн, для якого Фірташ самовіддано працював в Україні, дав, ясна річ, заробити і йому. Тепер настав час віддавати борги у формі більш активного, ніж раніше, втручання в українську політику. Те, що він топить у своїх напівдружніх обіймах Порошенка й Кличка, очевидно. Виборцям цих політиків навряд чи сподобаються таємні вечери на трьох. Українське суспільство й так не дуже довіряє політикам, завжди обираючи серед них крашого з кепських. А тут таке яскраве свідчення, що вони, політики, живуть подвійним життям – на людях і перед камерами кажуть одне, а насправді вирішують свої чорні справи на непублічних договірнях. Навіть якщо вони розмовляли у Відні про погоду й тільки. Саме на таких «сходинах» – раніше в замських саунах і спецресторанах, а тепер у фешенебельних готелях європейських столиць – і вирішуються головні грошові й політичні питання. Так, до речі, Фірташ і починав – як людина з орбіти кримінального авторитета Семена Могілевича.

Карта Дмитра Фірташа ще не розіграна до кінця. Активи в економіці (уряд, до речі, не поспішає виправляти ситуацію з допущеним у попередні часи фактичним монополізмом олігарха в хімічній промисловості) й наявність телеканалу «Інтер», що продовжує одурманювати масову аудиторію в Україні, в цьому йому допоможуть.

Свій піввіковий ювілей Дмитро Фірташ відсвяткував 2 травня ще у Відні. Повернення його в Україну можливе вже найближчим часом. «Людині-прокладці» після вороття належить не тільки «обмити» віденську перемогу, а й поборотися не лише за численні бізнеси, довірені йому набагато могутнішими покровителями, але й за власну свободу та безпеку. У «печерського правосуддя» особливих претензій до Фірташа не буде, але вони можуть виникнути у тих, хто проливав свою кров на Майдані й в зоні АТО, хто думав, що з перемогою Революції Гідності назавжди буде переможено й олігархат, у тих, хто не дозволив ходити по українській землі бузинам і калашніковим. Бо покарати газового посередника між Кремлем і Україною означає покарати самого Путіна.

Після суду у Відні зарубіжні й українські ЗМІ переповнені коментарями. В одному з них заступник голови парламентської фракції «Народний фронт» Вікторія Сумар написала, що Європа, яка давно стала величезною «пральною» награваним на пострадянському просторі астрономічних сум, заради брудних мільярдів українських і російських олігархів-політиків-чиновників готова відмовляти США й ставити економічні бонуси над справедливістю й міжнародною безпекою, інакше вона перестане бути безпечним і комфортним місцем для цих самих олігархів та їхніх неправедно нажитих мільярдів. Точніше не скажеш.

Тарас Гнип
Спеціально
для «Нової газети»

В УКРАЇНІ

ЄС ВІДКИНУВ ВИМОГУ
РОСІЇ ВІДКЛАСТИ
НАБУТТЯ ЧИННОСТІ
КЛЮЧОВОЇ УГОДИ
З УКРАЇНОЮ

Євросоюз наполягає на набутті чинності угоди про вільну торгівлю з Україною з 1 січня 2016 року, незважаючи на вимогу Росії відтермінувати початок дії документа.

Про це повідомляє інформаційна агенція Reuters з посиланням на проект спільної декларації, яку ухвалюють за підсумками ризикового саміту «Східного партнерства» 21-22 травня.

Видання, посилаючись на джерело в українському уряді, повідомляє, що Росія наполягає, щоб введення зони вільної торгівлі (ЗВТ) відклали принаймні ще на один рік, однак Євросоюз виступає проти цього. У декларації наголошується, що хоча ЄС бажає обговорити занепокоєння Росії, але виконання угоди «буде вищим пріоритетом для ЄС та його партнерів на найближчі роки». У той же час, з проекту декларації прибрані будь-які серйозні пропозиції для зближення з ЄС для Вірменії, Азербайджану, Білорусі, Грузії та Молдови через побоювання викликати невдоволення Кремля. Зокрема, в документі не згадується про прагнення України, Грузії та Молдови вступити до ЄС.

У проекті декларації також сказано, що Євросоюз не скасує візовий режим з Україною та Грузією, і що цим країнам потрібно спершу провести реформи за зразком Молдови.

УКРАЇНА
ЗАЛИШАТИМЕТЬСЯ
ГОЛОВНИМ ТРАНЗИТЕРОМ
ГАЗУ ДО ЄВРОПИ

Єврокомісар з питань Енергетичного союзу Марош Шефчович заявив, що Україна є і залишатиметься одним з головних транзитерів газу до ЄС. Про це він сказав у вівторок, 5 травня, під час конференції з енергетичної безпеки ЄС у Брюсселі.

«Україна є однією з головних країн газового транзиту між Росією та ЄС ось уже кілька десятиліть і за-

лишатиметься такою в осяжному майбутньому. У 2013 році половина російського газу, імпортованого до ЄС, пройшла через Україну. Нехай у меншій мірі, але Україна також відіграє важливу посередницьку роль у наших закупках нафти. Тому в спільних для Києва й Брюсселя інтересах забезпечити Україні сучасну і функціональну енергетичну інфраструктуру», – сказав Шефчович.

У грудні минулого року Москва та Анкара домовилися про будівництво газопроводу «Турецький потік». 14 січня цього року голова правління російського «Газпрому» Олексій Міллер заявив, що газопровід «Турецький потік» має стати єдиним маршрутом для постачання російського газу до ЄС і це дозволить зняти ризики транзиту через Україну. За словами Міллера, тепер європейці мають створити необхідну газотранспортну інфраструктуру від кордону Туреччини та Греції для прийому газу через так званий «Турецький потік». У «Нафтогазі» зауважили тоді, що заяви російського «Газпрому» не мають економічного підґрунтя і є політичним блефом.

«ПОВНИЙ КАТМАНДУ»
ЗОРЯНА ШКІРЯКА

Літак Іл-76 Міністерства оборони України, який занадто довго очікував дозволу на посадку людей на летовищі в столиці Непалу Катманду, що зазнало жаклих руйнувань від страхітливих землетрусів, внаслідок якого загинуло майже 8 тисяч осіб, прийняв на решті пасажирів і вилетів 5 травня до Києва. Однак епопея, сповнена тривоги і страждань українців, на цьому не закінчилася. По дорозі до Києва на летовищі в Делі (Індія), де літак сідав, аби дозаправитися паливом, в нього тріснула гума на колесі, що ледь не призвело до аварії. Після заміни колеса літак продовжив лет, зробивши посадку на шляху до Києва ще й у Баку (Азербайджан). Загалом з Непалу прилетіло 87 осіб – 76 громадян України й 11 іноземців.

Одного українця, якого раніше знайшли під завалами, заборонили перевозити непальські лікарі, він залишився в шпиталі Катманду до одужання.

Одісею з евакуацією українців з Катманду в Україні назвали повним провалом в.о. голови Держслужби з надзвичайних ситуацій Зоряна Шкіряка, який особисто був відповідальний за вивезення наших людей з Непалу. Жартує цей провал Шкіряка називають «повним Катманду».

КРЕМЛЬ ЗАЛИШИВ НАДІЮ
САВЧЕНКО У В'ЯЗНИЦІ
ЩЕ НА ПІВРОКУ

Слідчий комітет Росії продовжив терміни слідства у справі Надії

Савченко до 13 листопада 2015 року. Про це повідомив адвокат легендарної української льотчиці Микола Полозов.

Він переконаний, що головне завдання російських слідчих органів у цій сфабрикованій справі не розслідувати обставини подій і встановлювати істину, а зламати дух Надії Савченко, як того вимагає від них Кремль. Полозов також повідомив, що Європарламент вже вкотре закликав режим Путіна негайно звільнити Надію Савченко та інших політичних в'язнів-громадян України.

Обурення рішенням Слідчого комітету Росії висловило Міністерство закордонних справ України. «Такий крок російської влади, – наголошується в його заяві, – виходить за елементарні межі моралі, гуманності та справедливості. Він є черговим свідченням відсутності будь-яких доказів на підтвердження абсурдних та безпідставних звинувачень проти Надії Савченко. Російська Федерація послідовно демонструє неготовність виконувати взяті на себе зобов'язання згідно з Мінськими домовленостями забезпечити звільнення та обмін усіх заручників та осіб, що незаконно утримуються, за принципом «всіх на всіх».

ЩО НОВОГО В НОВІЙ
ПЕНСІЙНІЙ РЕФОРМІ?

В уряді України розповіли деякі деталі майбутньої пенсійної реформи. За словами чиновників, накопичувальна система, яка стане обов'язковою для всіх громадян молодше 35 років, почне працювати через два роки. «Після введення накопичувальної пенсійної системи, держава гарантує контроль і безпеку зберігання коштів накопичувальної системи», – підкреслив міністр соціальної політики Павло Розенко.

На першому етапі реформа торкнеться 6 мільйонів українців. Щомісяця на їхній особистий пенсійний рахунок переказуватиметься певна сума. Спочатку вона становитиме 2% від платні. Далі кожний рік відсоток зростатиме, поки в 2022 році не досягне 7. При цьому загальна сума соціальних відрахувань від працівника і працедавця не зміниться, а буде розподілена на різні рахунки, оскільки реформа передбачає і утримання пенсіонерів за традиційною солідарною системою.

«Всі накопичені пенсійні активи, які будуть на персональному рахунку людини, яка, на жаль, помере до того, як зможе ними скористатися, успадковуватимуться», – заявив голова правління Пенсійного фонду України Олексій Зарудний.

ПРИЗНАЧЕНО ГОЛОВУ
ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ
СЛУЖБИ

Кабінет міністрів на позачерговому засіданні 5 травня призначив Романа Насирова головою Державної фіскальної служби (ДФС). Про це повідомляє пресслужба уряду.

Згідно з рішенням, заступниками голови ДФС стали Костянтин Лікарчук та Сергій Білан.

Як відомо, до призначення на посаду голови ДФС, Насиров був головою комітету Верховної Ради з питань податкової та митної політики. Його називають креатурою президента Порошенка й людиною, близькою до колишнього голови ДФС Ігоря Білоуса.

Разом з Білоусом Насиров працював в інвесткомпанії «Ренесанс капітал». Свого часу він очолював напрямок торгівлі цінними паперами в Concorde Capital.

ГЕНПРОКУРАТУРА
РОЗСЛІДУЄ ПРИЧЕТНІСТЬ
РАХМЕТОВА ДО
ФІНАНСУВАННЯ
ТЕРОРИЗМУ

Генеральна прокуратура України проводить розслідування стосовно можливої причетності українського бізнесмена Ріната Ахметова до фінансування терористів на Донбасі.

Про це йдеться у відповіді Генпрокуратури на запит про порушення справ проти бізнесменів Ріната Ахметова та Ігоря Коломойського.

Повідомляється, що Генеральною прокуратурою проводиться досудове розслідування у кримінальному провадженні за ч. 1 ст. 258-5 КК України. «Провадження порушене у зв'язку з поширенням у засобах масової інформації повідомлень про можливу причетність окремих осіб, у тому числі Ріната Ахметова, до фінансування й матеріального забезпечення терористичних організацій, незаконних збройних та воєнізованих формувань, які діють на тимчасово окупованій території Донецької й Луганської областей», – наголошується в документі.

ТЕЛЕКАНАЛ UKRAINE
TODAY ПОЧАЛИ
ТРАНСЛЮВАТИ
В НІМЕЧЧИНІ

Український інформаційний телеканал міжнародного мовлення Ukraine Today 4 травня розпочав мовлення в мережі німецького кабельного провайдера Unitymedia – провідної кабельної мережі Німеччини, присутньої в 800 містах, забезпечуючи доступ до більш ніж 7 мільйонів домогосподарств. На даний момент Ukraine Today включено до основного кабельного пакету провайдера.

За даними телеканалу, нині Ukraine Today також працює над запуском російськомовної версії, вихід якої заплановано на літо цього року.

Один з найбільших українських медіа-холдингів «1+1 медіа» запустив міжнародний інформаційний телеканал Ukraine Today в тестовому режимі 11 серпня 2014 року. Мовлення телеканалу в повному обсязі було запущено 24 серпня того ж року.

На сьогоднішній день телеканал здійснює мовлення в кабельних мережах 12 країн, а також в інтернеті. Основною метою Ukraine Today є висвітлення подій в Україні для міжнародної аудиторії. Єдиним «але» цього телеканалу є джерело його фінансування, бо ж відомо, що гроші на нього дав І.Коломойський, який веде таку інформаційну політику, яка насамперед вигідна його бізнесу.

ЯПОНСЬКІ САКУРИ
НА БЕРЕГАХ РІЧКИ УЖ

Мешканці й гості Ужгорода в ці дні мають можливість милуватися чарівним видовищем – цвітінням японської сакури. Ужгород пишається тим, що в закарпатській столиці є найбільша в Європі алея сакур, що простягається вздовж набережної річки Уж.

За легендою, перші саджанці японської вишні потрапили до Ужгорода через Мукачеве. Їх везли в подарунок австрійському імператору Францу-Йосифу I. Однак посланці зупинилися переночувати, а екзотичний подарунок вкрали місцеві цигани й продали деревця

в Ужгороді. За офіційними даними, красуні-сакури з Країни Вранішнього Сонця привезли до Ужгорода ще в 1923 році.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Америка потроху оговтується від соціально-расового «землетрусу» в зв'язку з подіями в Балтіморі, а саме місто після двох тижнів масових протестів та безладів поступово повертається до нормального життя. У місті скасували комендантську годину, виведено нацгвардійців, школи, крамниці, муніципальні установи знову відчинили свої двері. Повернути Балтімор до звичного ритму життя значною мірою допомагають добровольці.

Законодавець штату Меріленд Антоніо Гейс, який представляє інтереси громадян цього міста, каже, що без проблем знайшов охочих допомоги: «Вони хочуть кращого для свого міста. Ще не все приведено до порядку, деякі райони Балтімору все ще займають правоохоронці, але думаю, в цілому більшість мешканців Балтімора самі наводять порядок у своїх районах і готові захищати спокій».

Атмосфера в місті сьогодні протилежна тому, що відбувалось на цих вулицях тижень тому. Минулої неділі, 3 травня, демонстранти провели мирну акцію, біля будинку мерії організували молитву за відновлення миру в місті. Волонтери роздають їжу та речі першої необхідності. Вони кажуть, що намагаються дати кожному те, що вони потребують. В одному з постраждалих районів згоріла аптека, розграбовано багато крамниць. Волонтери взяли на себе ініціативу доставляти людям найнеобхідніші речі та харчі.

Іжа, свіжа горюдина та речі першої необхідності – порятунком для матері двох дітей Тракіши Пілз, яка розповідає, що багато крамниць і супермаркетів у її околиці понижені і людям просто нема де купити необхідні речі. Отож, для неї допомога дуже важлива.

Одна з релігійних організацій Балтімора допомагає маленьким дітям повернутися до їхніх безтурботних буднів. «Ми намагаємося допомогти дітям відчути позитивний вплив громади, щоб вони виростили добрими громадянами», – сказав організатор акції «Допомога дітям» єпископ Лор Макденіел.

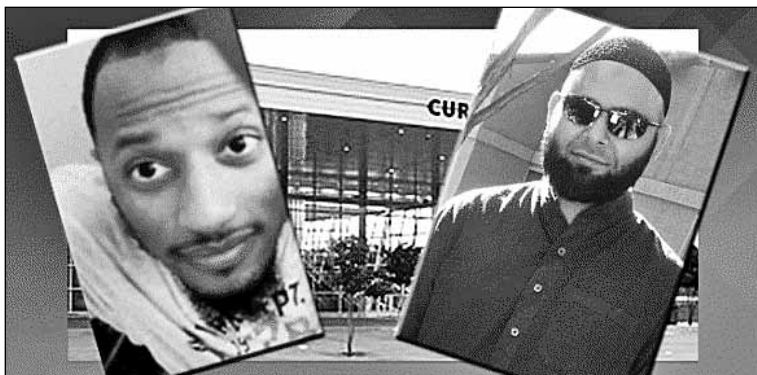
Джоан Брюер зі своїми внуками проводить час з іншими дітьми, які втратили близьких через кримінальну активність, яка надзвичайно висока в цьому місті. Кілька років тому її син та онук були вбиті на вулицях Балтімора. «Але я люблю мій Балтімор, – каже вона, – і впевнена: ця громада може повернутись до нормального життя. На це не треба багато часу».

Як ми вже повідомляли в попередньому номері «НГ», заворушення в Балтіморі розпочалися після завдання травми поліцейськими 25-річному афроамериканцю Фредді Грею, від якої він помер у шпиталі. Хлопцю було зламано хребет у області шиї. Прокуратура штату Меріленд пред'явила

Мешканці Балтімору моляться за мир і спокій у їхньому місті

БАЛТІМОР І ТЕХАСЬКЕ ШАРЛІ ЕБДО

Елтон Симпсон і Надир Суфі хотіли помститися тим, хто образив їхні релігійні почуття

обвинувачення шістьом поліцейським, які брали участь у затриманні Грея, троє з яких – афроамериканці. Обвинувачення пред'явлено за різними статтями: від вбивства з необережності до цілеспрямованого вбивства. На думку прокуратури, поліцейські затримали Грея незаконно, а потім ігнорували його прохання про медичну допомогу. Пізніше поліція повідомила, що буцімто під час затримання у Грея було знайдено ніж. Ведеться слідство.

Не встигли вщухнути страсті в Балтіморі, як Америку приголомшила нова новина – в штаті Техас поліцейські в неділю, 3 травня, застрелили двох осіб, котрі відкрили вогонь по шкільному охоронцю в місці проведення конкурсу карикатур на пророка Мухамеда.

Як повідомила влада міста Гарленд в околицях Далласа, де сталася ця надзвичайна пригода, охоронець отримав незначне поранення й нині його життя ніщо не загрожує.

Спонсором конкурсу виступила організація «Американська ініціатива на захист свободи» (American Freedom Defense Initiative), яка призначила приз в розмірі 10 тисяч доларів автору найкращого малюнка.

Події в Парижі, де терористи за такі самі малюнки розстріляли редакцію сатиричного журналу Charlie Hebdo,

очевидно, нічому не навчили організаторів цього конкурсу. Звідси й хибне трактування ними поняття «свобода слова». Бо воно в жодному разі не дає права ображати почуття віруючих і паплюжити святині інших релігій. Це, врешті-решт, не відповідає не тільки поняттю «свобода слова», а й загальним принципам цивілізованого суспільства. Бо тільки дикуни знищують тисячолітні статуї Будди, обплівують ікони з ликом Христа, топчуть ногами згортки Тори чи малюють карикатури на пророка Мухамеда. Серйозні дядечки й тітоньки з American Freedom Defense Initiative цього, очевидно, не затямили. Бо інакше такий конкурс вони не організовували б.

На сайті цієї організації зазначено, що на конкурс було прислано більш як 350 робіт. Заявлена мета – «виступити на захист свободи слова й продемонструвати, що американці не дозволять ісламістам себе залякати». З програмною промовою на виставці виступив голландський політик Герт Вільдерс – відомий критик ісламу, який днями закликав США не пускати в країну іммігрантів-мусульманів. До речі, Вільдерс – це не тільки критик ісламу, а й критик будь-якої релігії, бо є запеклим атеїстом. Таких у нинішній Європі дуже багато, їхні боги – гроші, комфорт, задоволення.

Прес-секретар поліції Гарленда Джо Гарт повідомив у понеділок, 4 травня, що характер імпрези викликав побоювання в місцевих правоохоронних органах ще в момент надходження заявки про проведення конкурсу на кращу карикатуру на пророка Мухамеда. В світлі цих побоювань у місцевої влади та поліції був час підготуватися й забезпечити належну охорону приміщення, де експонувалася виставка карикатур на пророка Мухамеда. Посилена охорона обійшлася поліції в 10 тисяч доларів. За словами Гарта, наготові були також спеціальні поліцейські підрозділи – фахівці зі знешкодження вибухових пристроїв, а також агенти ФБР.

«Імпреза розпочалася о 5-й годині вечора й мала тривати до 7-ї, – розповів Джо Гарт. – Все йшло добре до тих пір, доки за 10 хвилин сьома біла західного в'їзду на паркування не зупинився автомобіль. Коли авто темного кольору зупинилося, з нього вийшли двоє озброєних чоловіків і відразу ж відкрили вогонь по поліцейському автомобілю. Полісмени почали відстрілюватися й застрелили обох нападників. Протягом кількох секунд на місці події прибув спецназ, котрий остаточно допоміг навести порядок. Поліція знайшла набой і сумки з речами в автомобілі нападників, однак вибухових пристроїв знайдено не було.

За повідомленням поліції, нападники – Елтон Симпсон і Надир Суфі – мешкали в одному помешканні у Фініксі (штат Аризона). Симпсон перебував під наглядом поліції з 2006 року. В 2010-му його було визнано винним в брехні слідчому ФБР. Симпсон мав намір приєднатися до джихадистів у Сомалі.

Як заявив прес-секретар Білого дому Джош Ернест, президент Обама був поінфор-

мований про події в Гарланді. «Ми бачили, як екстремісти намагаються використати вислови, які вони вважають образливими, як виправдання – не тільки в нашій країні, але й в усьому світі, – сказав Ернест. – Однак президент вважає, що жодна форма вираження свободи слова, навіть якщо вона є образливою, не виправдовує акт насилля. Завдячуючи хоробрості тих, хто відреагував першими, єдиними постраждалими від стрільниці цих озброєних людей був охоронець». Отака логіка. Замість того, щоб згори ініціювати заборону на образи почуттів віруючих будь-якої конфесії, використовують давній метод чиновників – словесну казуїстику. «Образлива свобода слова» – він хоч сам зрозумів, що сказав, цей Джош Ернест. Адже свобода слова, яка ображає, а не таврує, це вже не свобода. Це явище називається зовсім іншими термінами.

Тим часом, у вівторок, 5 травня, відповідальність за стрільнину в Гарланді взяла на себе так звана Ісламська держава (ІД). Однак американські експерти висловили сумніви стосовно приналежності Елтона Симпсона й Надира Суфі до ІД.

Колись Америка, в якій ще в 60-ті роки минулого століття заборонялося чорношкірим громадянам їздити в міському транспорті, призначеному для білих, знайшла в собі сили, аби побороти расизм на державному рівні. Мабуть, настав час, аби на державному-таки рівні заборонити ображати почуття віруючих будь-якої конфесії. Гарантуючи свободу сповідувати будь-яку релігію або не сповідувати жодної, американська держава повинна піти далі – гарантувати, що почуття віруючих в жодному разі не можуть бути ображені, а їхні святині – сплюндровані.

Фото AP

В АМЕРИЦІ

ЗА ПОСАДУ ПРЕЗИДЕНТА
США ГОТОВІ БОРОТИСЯ
ВЖЕ ШЕСТЕРО
РЕСПУБЛІКАНЦІВ

Колишній баптистський проповідник і экс-губернатор Арканзасу республіканець Майк Гаккабі вирішив знову поборотися за посаду президента США. У 2008 році він вже виставляв свою кандидатуру, але на партійних праймериз тоді поступився Джону Маккейну. Гаккабі відомий як прихильник жорсткого підходу до питань імміграції та боротьби з ісламістами, а також виступає проти абортів та одностатевих шлюбів.

Перед тим про свій намір балотуватися в президенти заявили нейрохірург на пенсії Бен Карсон – перший чорношкірий республіканець серед учасників перегонів та колишня президент комп'ютерної компанії Hewlett Packard Карлі Фіоріна. Карсон користується підтримкою консерваторів з Руху чаювання, а Фіоріна своє оголошення про намір балотуватися вирішила зробити, зігравши на контрасті з передвиборчим роликком Гілларі Клінтон, підкресливши, що ніколи не належала до світу політики й не брала участі у політичних обурках, а все життя працювала в бізнесі.

Також від республіканців балотуються троє сенаторів Марко Рубіо, Тед Круз та Ренд Пол.

У демократів кандидатів наразі значно менше. Окрім Гілларі Клінтон, про боротьбу за головне крісло країни оголосив лише незалежний сенатор із соціалістичними поглядами Берні Сандерс.

ПАВЛО КЛІМКІН
ЗУСТРІВСЯ
З АМЕРИКАНСЬКИМИ
КОНГРЕСМЕНАМИ

Міністр закордонних справ України Павло Клімкін провів 6 травня у Вашингтоні зустріч з конгресменами США Джо Вілсоном, Рідом Ріблем і конгресвумен Мадлін Бордалло, що репрезентують комітети з питань збройних сил та в

закордонних справах Палати представників американського Конгресу.

Головну увагу під час зустрічі було зосереджено на ситуації на Донбасі й питанні надання Україні військової допомоги для боротьби з російською агресією.

«Сторони дійшли згоди, що забезпечення трансатлантичної солідарності є ключовою умовою для якнайшвидшого розв'язання конфлікту на Донбасі», – зазначили в прес-службі МЗС України. У свою чергу, Павло Клімкін написав у своєму Twitter, що конгресмени підтримують Україну.

Нагадаємо, раніше Комітет з питань збройних сил Конгресу США ухвалив рішення надати 200 мільйонів доларів на постачання зброї та навчання українського війська.

ДЕРЖДЕПАРТАМЕНТ США
ЗНОВУ ЗАКЛИКАВ КРЕМЛЬ
ЗВІЛЬНИТИ НАДІЮ
САВЧЕНКО

Держдепартамент США вчоргове висловив занепокоєння в зв'язку з утриманням у Росії української льотчиці й депутата Надії Савченко і закликав Москву негайно звільнити її та інших заручників. Про це у вівторок, 5 травня, під час щоденного прес-брифінгу у Вашингтоні заявив представник відомства Джефф Ратке.

«Ми знову висловлюємо серйозні занепокоєння в зв'язку з поводженням з нею та утриманням її під вартою, а також повідомленням про її тяжкий стан здоров'я, поки вона залишається в заручниках російської влади», – наголосив Ратке. Він також заявив, що Сполучені Штати «закликають Росію негайно звільнити Надію Савченко та всіх інших українських заручників» і нагадав про Мінські домовленості.

Як відомо, 5 травня слідство у справі Савченко продовжили ще на півроку – до листопада. Надію Савченко було викрадено луганськими бойовиками і вивезено до Росії в червні минулого року. З того часу вона утримується в російських тюрмах за звинуваченнями у причетності до вбивства російських журналістів.

У ПЕНТАГОНІ
ПІДТВЕРДЖУЮТЬ
ІМОВІРНІСТЬ ПІДГОТОВКИ
РОСІЄЮ НОВОГО НАСТУПУ
НА ДОНБАСІ

Міністр оборони США Ештон Картер підтвердив повідомлення головнокомандувача

сил НАТО в Європі генерала Філіпа Брідлава про високу ймовірність підготовки російськими військами нового наступу на Донбасі. Про це Картер сказав 6 травня на слуханнях у Сенатському комітеті з питань асигнувань.

«Генерал Брідлав правий. Є всі ознаки того, що сепаратисти на Сході України, яких Росія підтримує не тільки озброєннями, а й своїми регулярними військами, готуються до нового раунду військових дій, які суперечать Мінській угоді. І ми повинні підтримати Україну оборонним озброєнням», – сказав Е.Картер.

1 травня головнокомандувач сил НАТО в Європі генерал Філіп Брідлав заявив, що Росія використовує затишшя на Донбасі для перегрупування своїх військ для можливого подальшого наступу.

НАГОРОДИ ЗА ДОПОМОГУ
В ЗАТРИМАННІ
ТЕРОРИСТІВ

Держдепартамент США пропонує до семи мільйонів доларів за інформацію про Кадулі, який, за даними американської влади, є одним з лідерів «Ісламської держави» (ІД), що раніше приєднався до іракського осередку Аль-Каїди. Також у Держдепартаменті обіцяють виплатити по п'ять мільйонів доларів за дані про Аднані й Батірашвілі, а також три мільйони – за інформацію про Харзі.

Аднані вважається речником ІД, Батірашвілі – польовим командиром у північній Сирії, а Харзі – керівником смертників «Ісламської держави».

У Держдепартаменті звинувачують оголошених у розшук у систематичному порушенні прав людини, злочинах проти людяності, зокрема, масових стратах, зґвалтуваннях і вбивстві дітей.

Найбільша сума в програмі «Винагорода за справедливість» – 25 мільйонів доларів – передбачена за Аймана аль-Завахірі, якого називають лідером Аль-Каїди з 2011 року. Вважається, що він очолює організацію одразу після смерті Осамі бен-Ладена. Ще десять мільйонів доларів пропонують за дані про лідера ІД Абу Бахра аль-Багдаді.

НА ПОРОМІ ДО КУБІ

Міністерство фінансів США вперше за півстоліття видало ліцензії трьом американським компаніям на організацію поромного сполучення з Кубою. Це рішення є частиною стратегії президента Барака Обами в напрямку нормалізації відносин з Кубою через прямі переговори з урядом Рауля Кастро.

Поновлення одного з видів транспортного сполучення між двома країнами, яке було поширене в 1950-х роках, дозволить спростити контакти між звичайними людьми, що є наріжним каменем політики взаємодії, яку проводить президент Обама.

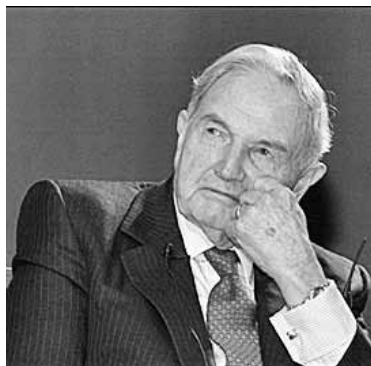

Пропоноване поромне сполучення має бути схвалене Гаваною, повідомили юристи компаній, але рішення США відкриває можливості для початку переговорів з цього питання. Поки що неясно, наскільки сприйнятливим буде уряд Куби, який намагається знайти баланс між економічною вигодою й побоюваннями, що будь-які раптові зміни можуть похитнути однопартійну систему на острові.

«Куба вітатиме ініціативи, що змінюють економічний статус-кво, але вони будуть вписувати їх в ситуацію, яку можуть сприйняти в політичному аспекті», – заявив Джон Кавулич, голова Американсько-кубінської торгівельно-економічної ради в інтерв'ю газеті Wall Street Journal. Газета повідомляє, що ліцензії Міністерства фінансів США отримали дві компанії з Флориди (Havana Ferry Partners і Baja Ferries USA) і компанія America Cruise Ferries з Пуерто-Ріко.

МІЛІАРДЕРУ ДЕЙВИДУ
РОКФЕЛЛЕРУ ВШОСТЕ
ПЕРЕСАДИЛИ СЕРЦЕ

Відомому американському мільярдеру й філантропу Дейвиду Рокфеллеру вшосте успішно провели операцію з пересадки серця. Про це повідомило видання World News Daily Report. Уперше Рокфеллер переніс подібну операцію

в 1976 році після автокатастрофи.

Операція, яку провели в маєтку мільярдера в Нью-Йорку, тривала шість годин. 99-річний багатий дозволив журналістам поставити кілька запитань через 36 годин після операції. «Кожного разу, як я отримую нове серце, через моє тіло проноситься немов нове дихання життя, я відчуваю розряд енергії», – сказав Д.Рокфеллер. На запитання про секрет довголіття мільярдер відповів: «Люди часто запитують мене про це і я завжди відповідаю одне й те ж: любов до життя. Жити простим життям, грати з дітьми, насолоджуватися речами, котрі у вас є, проводити час з добрими, відданими друзями». «Я заробив у своєму житті дуже багато грошей, але більшу їх частину я віддаю на доброчинність. Немає сенсу отримувати, якщо ти не здатний ділитися», – додав Д.Рокфеллер, пожартувавши, що має намір дожити до 200 років.

ШВАРЦНЕГГЕР І ЗОМБІ

Арнольд Шварцнеггер, який свого часу прославився завдяки ролі Термінатора, знявся у новому фільмі про зомбі – «Merri».

Проте тепер він виконує роль люблячого батька, який намагається врятувати свою доньку від загадкової недуги: дівчинка-підліток виявилась зараженою в результаті спалаху епідемії й поступово перетворюється на зомбі. «Всі знають, що на екрані я вмію товкти пилки, а от тут я виявився цілком безпорадним перед загрозою цього вірусу, який повільно відбирає в мого героя доньку. Її стан погіршується, і він не знає, як зарадити цьому лиху», – каже Арнольд Шварцнеггер.

І продовжує: «Поза будь-яким сумнівом, це найбільш людяна роль, яку мені доводилось грати. А ще – це найбільш людяна історія про зомбі, адже зазвичай у таких фільмах люди ганяються за ними, прагнучи знищити їх за допомогою різних видів зброї. А тут зомбі з'являється у вашій родині. І як із цим бути? Ви ж любите свою дитину, ви не можете вбити її, виникає дилема. Це дуже людяна історія».

На екрані США й Канади кінострічка виходить 8 травня.

За повідомленнями світових та американських інформаційних агентств

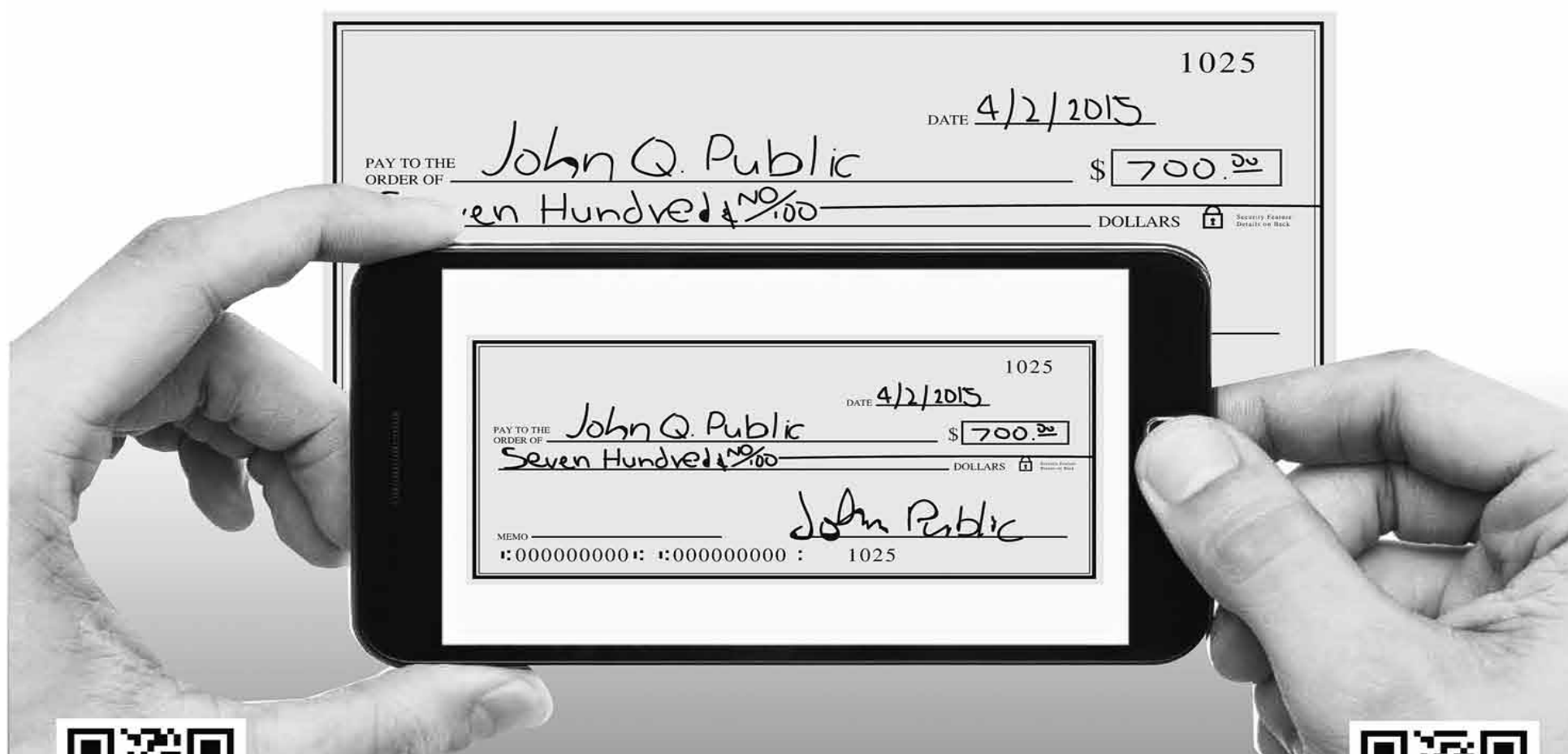

Selfreliance

Ukrainian American Federal Credit Union

Сфотографуйте свій чек і відправте на рахунок

користуючись нашою
НОВОЮ мобільною програмою

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079

Selfreliance.Com

2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Послуга доступна тільки членам кредитівки, що мають активний чековий рахунок.
Просимо прочитати "Truth in Savings" інформацію, щоб довідатися про всі вимоги
стосовно рахунків у кредитівці "Самопоміч".
Докладні інформації про цю послугу подані у www.selfreliance.com/disclosures/

*Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!*

Інтернет: www.sumafcu.org

Завантажте наш мобільний додаток для зручності контролю за рахунками!

Шукайте **SUMA FCU Mobile**

- Депозит чеків
- Перегляд балансів та історії транзакцій
- Перекази між рахунками та оплата позичок
- Оплата рахунків та більше

Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг' Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Serving the Ukrainian Community of Philadelphia

UKRFCU.com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

INVESTMENT RESIDENTIAL & MIXED USE LOANS

Now Offering

3 Loan Terms: 6 & 12 Year Balloon Loans 12 Year Fixed Rate Loans

Available for: 1-4 family non-owner occupied properties
1-12 unit and mixed-use investment properties

Christina Hewko is USFCU's Business Loan Manager, with over 18 years of experience in helping people acquire funding to purchase and refinance investment properties.

To learn more about our real estate business loans, please contact Christina directly at christinah@ukrfcu.com or 215.725.4430 ext. 704

Looking to finance your investment project in Fairmount, Northern Liberties, Fishtown, Manayunk, or in the Northeast?

To receive any product or service by the USFCU, you must be a member of the USFCU by opening a share (savings) account. All new memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location). Please contact Christina Hewko (christinah@ukrfcu.com), Member Business Loan Manager, to learn more about the member business loan products we offer - 215.725.4430 ext. 704.

Federally insured by the NCUA.

СЕНЬЙОРИ УНСоюзу та ДРУЗІ!

Зима минула, незабаром буде літо

ЗАМОВЛЯЙТЕ КІМНАТИ ВЧАСНО

З'ЇЗД СЕНЬЙОРІВ

від неділі, 14-го, до п'ятниці, 19-го червня 2015 р.
на СОЮЗІВЦІ - Центрі Спадщини!

Реєстрація в неділю від 4-ої по пол.

Побут включає 5 нічлігів, харчування від понеділка,
з сніданком, до п'ятниці, з полуденком, бенкет,
доповіді, розвагові програми та податки і чайові.

Члени УНС - Одна особа	\$590	двоє осіб	\$510 від особи
Не-члени УНС - Одна особа	\$645	двоє осіб	\$530 від особи
Члени УНС - Один вечір за особу	\$165	двоє осіб	\$135 від особи
Не-члени УНС - Один вечір за особу	\$170	двоє осіб	\$145 від особи

Лише Бенкет: четвер, 18-го червня 2015 р. \$55 від особи,

Не забувайте вишиванки на бенкет!

та, по можливості, привезіть речі на ліцитацію!

За інформаціями звертатися до:

Оксани Тритяк, тел. 973 292-9800 X 3071 або 845 626-5641

Заохочуємо Вас запросити Ваших друзів на з'їзд.

Ми гостям раді!

Союзівка - тел. 845 626-5641

Самопоміч (Н.Дж.) Федеральна Кредитна Співка

ПОЗИЧКИ НА ЖИТЛО

Семінар

- Як це працює
- Яка позичка є найкращою для Вас

Семінар у церкві Св. Миколая у м.Пассейк, Н.Дж.

217 President St., Passaic, NJ 07055

Організований Кредитівкою "Самопоміч" (Н.Дж.)

Неділя 10-го травня о 12-ій годині.

Перекуски

За інформаціями телефонуйте до нас

(973) 471-0700, ext.112 або 117

Українське Патріархальне
Товариство
щиро вітає

**Єпископа-емерита Василя Лостена
з нагоди ювілею – 85-ліття
від дня народження!**

Знаємо Владика як провідника Церкви в діаспорі
та щедрого благодійника, особливо в сфері освіти.
Впродовж багатьох років Владика Лостен був і є
прихильником Патріархального руху та активно
підтримував журнал «Патріархат».
На многії літа, Преосвященний Владико!

Управа Українського
Патріархального Товариства в США:
Андрій Сороковський
Ольга Алексич
Олесь Лабунька
Андрій Шуль
Рома Тайда
Ярослав Скіра
Богдан Пірняновський

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ ВЛАДИКО ВАСИЛЮ!

У цей урочистий день Вашого 85-річчя
ми, парафіяни церкви Св.Архистратига Михаїла
в Йонкерсі, разом з пастирем отцем
Кирилом Ангеловим та отцем Василем Бегаєм

щиро-сердечно вітаємо Вас та підносимо наші молитви до Мило-
сердного Господа та Цариці Небесної Матері Божої, щоб берегли
Вас у міцності сил і духовній радості та дарували Свою неви-
черпну допомогу в усіх Ваших потребах.

Дорогий наш Владико! Премудрою волею Творця Ви піднесені
до вищого ієрархічного достоїнства та віддали довгі роки жер-
товного та відданого служіння у ввіреній Вашому піклуванню
Стемфордській єпархії. По слову апостола, Ви дійсно є «всім для
всіх». (1 Кор. 9, 20-22). Проповідуючи Євангеліє й піклуючись
про влаштування церковного життя, укріплюючи дух і сили свя-
щеннослужителів та вірян, Ви залишили незабутній приклад, як
іти шляхом спасіння та зростати в пізнанні Бога. То ж прийміть
сьогодні від нас низькоукліну подяку та теплі вітання й по-
бажання добра, злагоди, щастя, Божої Ласки та всіх земних благ!

Хай будуть поруч віра і надія,
Як два крила, що впасти не дадуть.
І сам Господь по милості наділить
Ще довгих літ, любові світлу путь...

Хай благодать Господня завжди перебуває з Вами!

Преосвященний Владико Василю!
Сердечно вітаємо Вас, видатного духовного провідни-
ка українців Америки, будівничого нашої церкви, спо-
движника Христової віри з Вашим славним ювілеєм –
85-літтям від дня народження!

Бажаємо Вам, дорогий Владико, міцного здоров'я, добра,
щастя й Божого благословення в усіх Ваших добрих
справах і починаннях. Нехай Всевишній рясно обдарує
Вас своїми ласками й щедротами за Вашу багатолітню й
плідну працю в Христовому винограднику! Многая літа!

Головна управа Союзу українців-католиків «Провидіння»
817 North Franklin Street, Philadelphia, PA 19123-2004
Тел: 877-857-2284 або 215-627-2445. www.provassn.com

Релігійне Товариство українців
католиків
"Свята Софія" ЗСА щирозадушно
вітає

Преосвященного
Василя ЛОСТЕНА
з ювілеєм 85-ліття!

Всевишній накреслив для Вас дорожчу:
Обранець Божий і слуга людей -
На радість світу і на славу Бога
Святкуєте, Владико, ювілей!

Від настави вірної, що Ви її ведете
До вічності Небесного Отця,
Прийміть цей дар сердечної молитви
На довгий вік, на МНОГІЇ ЛІТА!

Дирекція Релігійного Товариства українців
католиків
"Свята Софія" ЗСА
7911 Whitewood Rd., Elkins Park PA 19027
215-635-1555

email: st.sophiara@yahoo.com
http://stsophia.us
https://www.facebook.com/
stsophiausa

КРАЙОВА УПРАВА
СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ
МОЛОДІ В АМЕРИЦІ

Щирозадушно вітає

**Високопреосвященного
Владика Василя Лостена**

**з 85-літтям
від дня народження!**

Бажаємо Вам, дорогий Владико,
здоров'я, міцності духу й тіла, добра й
Божого благословення. Щиро дякуємо
Вам за довголітню душпастирську працю
на Господній ниві, під час якої Ви так
багато сил і енергії віддавали вихованню
молодого покоління українців в дусі
любви до Бога й України.
Многая й благая літа!

Український Конгресовий Комітет Америки, Інк.
UKRAINIAN CONGRESS COMMITTEE OF AMERICA, INC.

NATIONAL OFFICE
203 Second Ave., New York, NY 10003
Phone: (212) 228-6840/6841 - Fax: (212) 254-4721
e-mail: ucca@ucca.org
WASHINGTON OFFICE
311 Massachusetts Ave., N.E., Washington, D.C. 20002
Phone: (202) 547-0018 - Fax: (202) 543-5502
e-mail: unis@ucca.org

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННИЙ ВЛАДИКО!

Від імені Українського Конгресового Комітету
Америци (УККА), організації, що представляє більш
мільйона американців українського походження,
прийміть наші щирі вітання з нагоди Вашого

85-ЛІТТЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ!

Ми завжди високо цінували Вашу віддану працю для добра
української громади в Америці, а зокрема для УККА. Ви
були зразковим духовним провідником вірних Української
Католицької Церкви Стенфордської Єпархії й Ваше
віддане служіння захоплювало й надалі захоплює нас. Ми
молимося, щоб добрий Господь дарував Вам здоров'я та
силу, щоб Ви й надалі продовжували свою працю на славу
Божу, для добра громади та України на довгі, довгі роки.

Нехай Господь благословить Вас сьогодні
і кожного дня у Вашому житті!
Многих і Благих Вам літ, дорогий Владико!

За Крайову Екзекутиву УККА

Тамара Олексій, Президент

Марійка Дупляк, Екзекутивний секретар

Крайова Пластова Старшина
та Крайова Пластова Рада ЗСА
та вся пластова родина вітає

ВЛАДИКУ ВАСИЛЯ ЛОСТЕНА
в день ювілею 85-ти ліття
від дня Вашого народження.

Бажаємо Вам дальшої сили у Вашій
праці на славу й добро нашої Укра-
їнської Церкви та для українського
народу в діаспорі та на Україні.

З повагою та побажаннями міцного
здоров'я, благополуччя
та пластовим привітом

Сильно! Красно! Обережно! Бистро!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

З особливою приємністю й радістю щиро вітаю колишнього Єпископа Української Католицької Церкви Стемфордської Епархії,

**Преосвященного Владику ВАСИЛЯ ЛОСТЕНА
з його ювілеєм – 85-літтям
багатотрудивого й Богу угодного життя!**

Високий ювілейний вік – це не тільки нагода натякнути, а й водночас наголосити, як ці довгі, часто не дуже легкі роки заповнювались багатим-пребагатим змістом безперерійно відданого, з посвятою служіння в Божому винограднику. Спершу як душпастир – священик, а згодом довгі роки – як владика Української Католицької Церкви.

Владика Василь своєю відданою працею багато спричинився до розвитку Української Католицької Церкви в діаспорі, а також зробив особливо вагомий і багатогранний внесок у допомогу під час виходу з каткомб і відродження Української Греко-Католицької Церкви в Україні.

Невимовно вдячний Ювіляру – Владиці Василю за його цінні поради й інформації, які одержував як редактор журналу «Патріярхат» і провідний член Патріярхально товариства.

Уклінномолитиму Всевишнього Триєдиного Господа Бога і Матір Божу, Пречисту Діву Марію, щоб Вас, Преосвященний Владико Василь, винагородили довгим творчим життям, у кріпкому здоров'ї, щоб могли й далі безперерійно працювати в Божому винограднику на славу Божу, добро й розвиток Української Католицької Церкви й українського народу. Щастя Вам Боже!

*Ваш у Христі Господі
Микола Галів,
колишній редактор
журналу «Патріярхат»*

ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННИЙ ВЛАДИКО ВАСИЛЮ!

**ЩИРО ВІТАЄМО ВАС
З 85-ЛІТТЯМ!**

Протягом свого життя Ви уособлюєте невтомного трудівника на ниві служіння Богові, нашій Церкві та нашому народові не тільки як український католицький душпастир, але й невтомний екуменіст та справжній український патріот. Молимо Господа зберегти Вас для нас і тримати при силі та здоров'ї ще многая-многая літа!

*З великою пошаною,
Аскольд, Роксоляна, Кіра
й Максим Лозинські*

ДОРОГИЙ ПРЕОСВЯЩЕННИЙ ВЛАДИКО ВАСИЛЮ!

**Прийміть найсердечніші вітання з нагоди Вашого ювілею –
85-ЛІТТЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ!**

Не лише квітами, а й терням устелена земна путь людини – Ви, як ніхто, знаєте й розумієте це. «Тісні ворота й вузька та дорога, що ведуть до життя вічного, й мало хто йде нею», – сказав Спаситель у Нагірній проповіді. І ви обрали саме цю дорогу, яка передбачає багато обмежень і мало вигід. Але посіяні Вами зерна Христової правди дали добрий урожай, а Ваша видатна праця душпастиря, будівничого українського духовного життя й нашої Церкви переросла у великі здобутки. Тож нехай Господь і надалі тримає Вас у своїй опіці й щедро обдаровує всіма своїми ласками та щедротами, а Божа Мати огортає своїм Покровом!

*З великою пошаною,
МАРІЯ ТА ЮЛІАН БАЧИНСЬКІ
Нью-Йорк*

UKRAINIAN **УКРАЇНЬСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION
www.rufcu.org 877-968-7828 Federally insured by NCUA
ROCHESTER NY • ALBANY NY • SYRACUSE NY • BUFFALO NY • WEBSTER NY
BOSTON MA • SACRAMENTO CA • PORTLAND OR • VANCOUVER WA

**ПРЕОСВЯЩЕННИЙ
ВЛАДИКО!**

**З НАГОДИ ВАШОГО
85-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ**

прийміть наші щирі вітання, як знак великої поваги до Вас – духовного провідника, взірця сподвижницької праці в ім'я служіння Богові й Україні. Схиляємо голови з визнанням і подякою за ваші труди, молитви й провід у нашій мандрівці до небесного Єрусалиму. Щедрих Божих благословінь та опіки на многая літа!

З великою повагою,
Дирекція, Управа та працівники
Української Федеральної
Кредитної Співки
Рочестер (штат Нью-Йорк)

ПРЕОСВЯЩЕННИЙ ВЛАДИКО ВАСИЛЮ!

З нагоди 85-літнього Ювілею,

прийміть наші найщиріші
побажання міцного здоров'я,
щастя, невичерпної енергії
й наснаги у всіх Ваших справах
для добра нашої церкви
та народу!

МНОГАЯ ЛІТА, ВЛАДИКО!

Бажають: Дирекція, Управа та працівники
Федеральної Кредитової Кооперативи
«Самопоміч» Нью-Йорк

Самопоміч (Н. Дж.)
Федеральна Кредитна Співка

Principal Office 851 Allwood Rd Clifton, NJ 07012 973 471 - 0700	Botany Village Office 237 Dayton Ave Clifton, NJ 07011 973 772 - 0620
---	--

**ЩИРОСЕРДЕЧНО ВІТАЄМО
ВЛАДИКУ ВАСИЛЯ ЛОСТЕНА**

**З ЮВІЛЕЄМ – 85-ЛІТТЯМ
ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ!**

БАЖАЄМО ВАМ, ДОРОГИЙ ВЛАДИКО,
ЗДОРОВ'Я, МИРУ Й ДОБРА.
НЕХАЙ ГОСПОДНЯ БЛАГОДАТЬ ОСЯВАЄ
ВСІ ВАШІ ДОБРІ ЗАДУМИ Й УСПІШНОЮ
БУДЕ ЩОДЕННА ПРАЦЯ НА СЛАВУ БОЖУ!

**Преосвященний Владико
кюр Василю!**

Сердечно вітаємо Вас із 85-м днем народження! Даний Вам Богом талант Ви помножили багатократно, своїм служінням Богу вчили нас, як любити Бога, Україну та ближнього. Отож, дозвольте у цей світлий день народження побажати Вам міцного здоров'я, багато радісних літ прожити, усіх Божих ласк та вчити нас Слову Істини! На Многії літа, Владико!

Дирекція, Управа та працівники
Федеральної Кредитової
Кооперативи СУМА.

*The Most Reverend
Richard S. Seminack,
the Clergy, Religious
& Faithful of
the Saint Nicholas
Ukrainian Catholic Eparchy*

Extend

Congratulations, Prayers & Best Wishes

To

**Bishop Emeritus
Basil H. Losten**

**On the Occasion
of the 85th Birthday**

ГЕНЕРАЛЬНЕ КОНСУЛЬСТВО
УКРАЇНИ В НЬЮ-ЙОРКУ
240 Іст 49 Стріт,
м.Нью-Йорк, 10017, США

CONSULATE GENERAL
OF UKRAINE IN NEW YORK
240 East 49th Street,
New York, NY 10017, USA

Tel: (001212) 371 69 65 Fax: 371 55 47
e-mail: gc_usn@mfa.gov.ua
http://ny.mfa.gov.ua/ua

Його Преосвященству,
Преосвященнішому
Єпископу Василю Лостену

**Ваше Преосвященство!
Дорогий Владико-ювіляре!**

Прошу прийняти від імені колективу Генерального консульства
та від мене особисто найщиріші вітання з нагоди Вашого ювілею –

85-річчя від дня народження!

У цей святковий день складаємо Вам глибоку шану за жертвовну працю, якою Ваше Преосвященство здобули високий авторитет серед українського духовенства, громадської спільноти Америки та поза її межами. За Вашої підтримки збудовано не один храм для українських громад по всьому світу, надано допомогу багатьом проектам гуманітарного характеру, тим самим Ви сприяєте збереженню невмирущих українських традицій і культури, вихованню молоді в дусі любові до України та зміцненню зв'язків між українцями Америки та нашою Батьківщиною. Прийміть від нас, Ваше Преосвященство, найщиріші побажання міцного здоров'я, щастя, добра, благополуччя, невичерпних сил та енергії для подальшого служіння на славу Божу і спасіння людських душ. На многая літа, Владико!

З повагою,
Генеральний консул
Ігор Сибіга

Сердечно вітаємо

довголітнього приятеля Союзу Українок Америки
єпископа-емерита кир Василя Лостена

з нагоди його 85-их уродин

та бажаємо Божої ласки, кріпкого здоров'я та довголіття.

Многая, многая, многая літа, Владико!

Союз Українок Америки

РАДА
ОБОРОНИ І ДОПОМОГИ
УКРАЇНЦЯМ

Український Конгресовий Комітет Америки, Інк.
203 Second Ave. New York, NY. 10003 Tel.(212) 228-6840 Fax: (212) 254-4721

**СПАРХУ-ЕМЕРИТУ,
ПРЕОСВЯЩЕННІШОМУ ВЛАДИЦІ
ВАСИЛЮ ЛОСТЕНУ**

**ПРЕОСВЯЩЕННІШИЙ
ВЛАДИКО!**

**НАМ ПРИПАЛА ВЕЛИКА ЧЕСТЬ ВІД ІМЕНІ РАДИ
ОБОРОНИ І ДОПОМОГИ УКРАЇНЦЯМ (РОДУ)
– УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕ-
ТУ АМЕРИКИ, ШИРОСЕРДЕЧНО ПРИВІТАТИ ВАС
З 85-ЛІТТЯМ СВЯТОЧНОГО ЮВІЛЕЮ**

ТА ПОБАЖАТИ ДОБРОГО ЗДОРОВ'Я, МНОГОЛІТТЯ
ТА БАГАТО СИЛ У ВАШІЙ НЕВТОМІЙ ПРАЦІ ДЛЯ
ДОБРА УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ В АМЕРИЦІ ТА
УКРАЇНСТВА В ЦІЛОМУ СВІТІ. ЗОКРЕМА, ХОЧЕ-
МО ВИСЛОВИТИ НАЙШИРІШУ ПОДЯКУ ЗА ВАШУ
НЕЗМІРНУ ВЕЛИКУ ТА ЦІННУ ЖЕРТВЕННУ ДО-
ПОМОГУ, ЯК ФІНАНСОВУ, ТАК І МОРАЛЬНУ, ПО-
ТЕРПІЛИМ БРАТАМ І СЕСТРАМ У ДАЛЕКОМУ
КАЗАХСТАНІ, ЯКІ В СВОЇХ МОЛИТВАХ ДО ВСЕ-
ВИШНЬОГО ПРОСЯТЬ СЬОГОДНІ ДЛЯ ВАС ГОС-
ПОДНІХ ЛАСК. З НАЙГЛИБШОЮ ПОШАНОЮ І
ПОБАЖАННЯМ МНОГАЯ, МНОГАЯ, МНОГАЯ ЛІТА!

ЗА УПРАВУ
НС. ДР. ІВАН БУРТИК, ГОЛОВА
КВІТКА СЕМАНІШИН, СЕКРЕТАР

ШЛЯХ, ІСТИНА, ЖИТТЯ

Якби запитати в будь-якого українця Америки, з якими трьома особами асоціюється в нього українська Америка, то, без сумніву, серед цієї трійці був би і Владика Василь Лостен. Якби ж запитати у вірних Української Католицької Церкви в США, кого вони вважають найвидатнішими будівничими своєї церкви, то у верхній частині списку, без сумніву, був би і Владика Василь Лостен. Якби, нарешті, запитати у представників так званої «четвертої хвилі», новітніх іммігрантів з України, хто, на їхню думку, є найдоступнішим з церковних ієрархів, до кого не ллячно підійти й попросити допомоги або бодай поради, то дев'ять з десяти відповіли б: «До Владика Лостена».

Він прийшов у цей світ в пору, коли буяла природа, коли в містечку Чесапек-ситі, що в штаті Мериленд, де мешкали його батьки-українські іммігранти Іван та Юлія Лостени, квітував і розносив пахощі на всю околицю бузок. То був непростий для Америки час – весна 1930 року, у двері стукала Велика депресія, хоч малий Василько всього цього ще не знав і не віддав. Він зростав кмітливим хлопчиком, рано почав тягнутися до книжки, рано задумався над сенсом людського життя і його призначенням

битиме, або триматиметься одного, а того знехтує. Не можете Богам служити і мамоні».

Ці слова зі Святого Письма запали в душу й не давали йому спокою. Що таке служити мамоні? Чому не можна водночас служити Богам і мамоні? Він засідає за книжки й довідується, що це арамейське слово ввійшло в європейські мови через греку й латину. Його первісне значення – харчі та їхні запаси, у Святому ж Письмі воно має зовсім інший сенс – це багатства земні: гроші, коштовності, маєтки...

Василь Лостен народився в країні, де всі молоді люди бачили себе багатими й знаменитими. Змалку вони спостерігали за невинною гонитвою за багатством і налаштовували себе також на таке життя-перегони. Вони готові були служити саме мамоні, щоб мати багато грошей, вродливих жінок, маєтків, дорогих автомобілів, мати багато скарбів на землі. Його ж серце прагнуло мати скарби на небі і він обирає шлях служіння не мамоні, а Господу.

Вступає спочатку до підготовчої школи Святого Василя у Стемфорді, яку закінчує 1949 року. Потім продовжує священничий вишкіл у семінарії Святого Василя, де в 1953 році здобуває ступінь бакалавра філософії. Навчаючись у великій семінарії Святого Йосафата у Вашингтоні, студіює богослов'я у Католицько-

Але саме книги переконали його в тому, що його життєвий шлях має бути нерозривно пов'язаний зі священством. І 10 червня 1957 року в соборі Непорочного Зачаття, що у Філадельфії, Преосвященний Архієпископ Костянтин Богачевський висвячує Василя Лостена на священника. Його призначають секретарем канцелярії Філадельфійської архієпархії, в обов'язки якого входило обслуговування парафій, що належали до Філадельфійської митрополії.

Починалося його многотрудне й багатолітнє священниче служіння, протягом якого він багато зробить для розбудови рідної церкви, допомагатиме братам по вірі й просто потребуючим людям по всьому світу, познайомиться з видатними людьми свого часу, першоієрархами своєї церкви, стане свідком видатних подій в історії людства й України, але головне знайде відповідь на запитання, яку шукав у молодості, перечитуючи сотні книг. Він зрозуміє, в чому сенс життя людини. І з невимовною радістю відчує, що є абсолютно вільним на цій землі. Воістину, «пізнайте істину, і істина визволить вас». І подумки похваліє тих, хто за роки відпущеного їм Всевишнім життя безупину збирали скарби на землі й стали, врешті-решт, їхніми рабами.

1962 року Митрополит Амврозій Сенишин призначив його своїм особистим секретарем.

Владика Василь Лостен

ДОРОГА ВЛАДИКИ

на цій землі. А, задумавшись, почав шукати відповіді на численні запитання, знайшовши їх у книзі – Святій Біблії.

Минали роки, хлопчик Василько перетворився на вродливого й статного юнака Василя, на якого задивлялися дівчата. На ту пору вже закінчилися Велика депресія й страхітлива Друга світова війна й перед ним був відкритий цілий світ з його принадами та спокусами. Гарний, статечний, освічений, він міг стати бізнесменом чи дипломатом, науковцем чи інженером, міг насолоджуватися життям в усій його повноті, мати багато грошей і не менше задоволень. Але він обрав не шлях насолоджень, пам'ятаючи Христове: «Не збирайте собі скарбів на землі, де міль і хробаки знищують і де підкопують злодії і викрадають. Збирайте собі скарби на небі, де ні міль, ані хробаки не нівечать і де злодії не пробивають стін і не викрадають. Бо де твій скарб, там буде і твоє серце. Світло тіла – око. Як, отже, твоє око здорове, все тіло твоє буде світле. А коли твоє око лихе, все тіло твоє буде в темряві. Коли ж те світло, що в тобі, темрява, то темрява – якою ж великою буде! Ніхто не може двом панам служити: бо або одного зненавидить, а другого лю-

Під час аудієнції в Папи Івана Павла II

му університеті Америки, здобуваючи в ньому ступінь ліценціата з богослов'я.

У цей час йому здавалося, що чим більше мудрих книг він прочитає, тим яснішим стане для нього сенс людського життя. Тоді, ще молодий і недосвідчений, він не розумів, що реальне життя – це не книги, і сенс його усвідомлюється тоді, коли робиться конкретна богоугодна справа.

Маючи від природи хист доброго господарника й організатора, Василь Лостен активно сприяє будівництву у Філадельфії комплексу «Вознесіння», призначеного для старших людей. У 1968 році Папа Павло II надав йому титул папського шамбеляна. Луїджі Раймонді, делегат Римського Престолу в США, від імені Папи Павла II 24 березня 1971 року призначив о.шамбеляна Василя

Лостена єпископом-помічником Філадельфійської митрополії для українських католиків. Хіротонію Владика Василя прийняв з рук Митрополита Амврозія Сенишина та єпископів Ярослава Габра з Чикаго й Михайла Дудика з Пасейку 25 травня 1971 року в соборі Непорочного Зачаття у Філадельфії. На бенкеті, який відбувся того самого вечора, він визначив на прямок своєї єпископської діяль-

ності. Молодий Владика говорив про витривалість у вірі і єдність Української Католицької Церкви. Тієї катакомбної церкви, яка продемонструвала Україні й світові, як треба любити Бога й Україну, дала мільйонам людей приклад мужності й незламності. Молодий Владика говорив про той час, коли Україна порве кайдани, а Українська Католицька Церква, у якій сталінські сатрапи забрали храми й друкарні, семінарії й академії, але не змогли забрати найголовнішого – великої віри й відчуття її праведності, обов'язково воскресне. Люди пішли в ліси, але віри своєї не зрадили. І як не намагалися гебешні кати обозголювати Українську Католицьку Церкву візантійського обряду, кидаючи за грати нових і нових священників, на їхнє місце тут же ставали інші...

Якби треба було тільки перелічувати величні справи Владика Лостена, як будівничого Церкви, то не вистачило б шпальт у цій газеті. Бо список цей до безмежності довгий.

Першого жовтня 1977 року Василя Лостена Папською булаюю від 20 вересня 1977 року було призначено Стемфордським єпархом. Його інтронізація на єпископа Стемфордського відбулася 7 грудня 1977 року. Провів її Митрополит Йосиф Шмондюк.

Почалася Стемфордська епопея єпископа, протягом багатьох років якої він зробив стільки, що вистачило б на десяток єпископів. Ми люди світські, а тому буваючи в Стемфорді, в основному зазираємо до пані Люби Волинець – справжньої берегині тамтешніх скарбів. Саме вона й розповіла нам про роль та внесок преосвященного Владика Василя в створення в Стемфорді преси, музею та бібліотеки.

Усвідомлюючи важливість спілкування зі своєю паствою через друковане слово, Владика Василь значно розширив «Шлях» - український католицький тижневик, який спільно видавали Філадельфійська архієпархія та Стемфордська єпархія. Пізніше він вирішив, що спілкування, поширення євангелізації та зміцнення релігійних та культурних зв'язків з паствою та парафіями буде ефективнішим з допомогою власного часопису. І в 1986 році почав виходити єпархіяльний двомовний тижневик «Сіач». За Владика Василя Лостена це було одне з найкращих і найцікавіших видань української Америки.

У 1983 році Владика Василь вирішив реалізувати великий проєкт – відновлення та реконструкцію музею й бібліотеки в Стемфорді, які були засновані Єпископом, а пізніше Митрополитом Костянтином Богачевським й офіційно відкриті ще в 1937 році. Владика Василь передав музею й бібліотеці в користування весь 4-поверховий кам'яний красень-будинок, який до того служив резиденцією Єпископів та єпархіяльною канцелярією, тобто фактично задля великої справи виселив себе з комфортабельних апартаментів і розмістив там музей та бібліотеку. Для цього він знайшов кошти й можливості, аби відновити й реставрувати внутрішнє оздоблення, й розпочав інтенсивну кампанію, спрямовану на збільшення та збагачення музейної колекції українки, колекції народного, елітарного та релігійного мистецтва. Так само він прагнув, аби бібліотека в Стемфорді була не просто нікому не потрібним складом книжок, а унікальною книгозбірнею, сховищем фоліантів, періодики, архівних матеріалів, фото- й нумізматичних колекцій, а також фонотеки. У 1977 році Владика Лостен розпорядився перенести бібліотеку до колишнього приміщення школи Св.Василія, назвавши його Дослідницьким центром.

При зустрічах з нами Владика часто жартує: «Я – бізнесмен» і за цим жартом приховується велика частка правди. Бо Владика має, як вже зазначалося, великий господарський і організаторський хист. Щоб унаочнити це, наведемо тільки два приклади. Занепокоєний розвитком Колегії-семінарії Святого Василія, він поставив на меті перетворити цю освітню установу на навчальний заклад, у якому майбутні священники діставали б блискучу освіту. Для цього на належний рівень необхідно було поставити фінансову стабільність та забезпечення семінарії. І Владика дивовижним чином започатковує залізний фонд семінарії на суму 2 500 000 (!) доларів, відсотки з якого використовуються на освітні потреби семінарії.

Коли в 1991 році Україна на решті розірвала пута неволі й здобула незалежність, а Українська Католицька Церква вийшла з катакомб, з'явилася нагальна потреба заснувати в Україні релігійні освітні установи, щоб дати можливість українським юнакам здобути належну теологічну освіту. Владика Лостен відразу ж з притаманною йому енергією взявся розв'язувати цю проблему. Після того, як Кар-

канської Конференції Католицьких Єпископів на зустріч з питань допомоги країнам, які відроджуються після падіння комуністичних режимів, чи з метою вивчення становища Церкви в Україні, щоб якнайшвидше представити українську ситуацію перед Західним світом. Особливо осяяним Владика повернувся зі Львова, де багатотисячний люд вітав повернення Глави УКЦ, Блаженнішого Мирослава Люба-

Ми вже зазначали, що на життя Владика припало багато великих історичних подій – 1000-ліття хрещення України-Руси, відновлення незалежності України, перехід людства в Третє тисячоліття після Різдва Христового. Він не тільки майже фізично відчував велич і доленосність цих подій, а й брав активну участь в них, аби вони справді були великі й доленосні.

150 американських єпископів. У такий спосіб Владика намагався розповісти Америці й світові, що є такий край як Україна, що це зовсім не частина Russia, як вважають й досі деякі американці, а древня велика європейська держава, поневолена колись азійського імперією, в якій живе дух Святого Володимира Великого, славних козаків-запорожців, воїнів Української Народної Республіки, повстанців Холодного Яру, січових стрільців, розстріляного Відродження, вояків УПА, новітніх дисидентів... Так священнослужитель служив не тільки Богові, а й своїй історичній Батьківщині, яку безмежно любив. Саме тому його називають ще й великим патріотом України, хоч народився він не на Полтавщині і не на Галичині, а в пристолічному Мериленді в Америці. Але все своє життя відчував у собі ген українства, історичну пам'ять, яка кликала його в дорогу, в рідну Україну, аби допомагати, аби відроджувати, аби сіяти нове зерно так, щоб воно знову не впало між терня.

Ми роздивляємося численні фотографії, намагаючись вибрати найкращі з них, найпромовистіші, аби оформити цей матеріал про Владика. Ось він з одним Папою Римським, ось вже з другим,

Владика Василь Лостен (праворуч) з Митрополитом Володимиром Стернюком, довголітнім главою Української Греко-Католицької Церкви в підпіллі

динал Любачівський іменував його збирачем фондів і директором у справах відновлення Львівської католицької семінарії та Львівської богословської академії, він допоміг купити поблизу Львова, у місті Рудно, занедбану й знищену колишню будівлю літнього піонерського табору. Приміщення відремонтували та відновили завдячуючи коштам, зібраним українськими громадами в Америці, та жертвності Владика. Після цього він вислав священників своєї єпархії для організації семінарії та викладання. Ця семінарія згодом стала частиною Львівської богословської академії, з якої постав відомий нині Український Католицький Університет.

Владика Лостен любив і любить подорожувати. Але не так, як подорожують багатії, а задля справи. Починаючи з часів горбачовської

Під час святкування 40-ліття Українського Конгресового Комітету Америки. 1980 р. Поруч з Владиком Лостеном (другий ліворуч) праворуч сидить відомий американський політик і політолог Збігнєв Бжезінський

Владика Лостен зі священниками Української Католицької Церкви у США та відомим в громаді підприємцем і меценатом Юліаном Бачинським

відлиги, Владика часто відвідував Україну. Він приїздив і як представник Блаженнішого Мирослава Івана Любачівського, коли ще резиденція глави Української Католицької церкви східного обряду містилася в Римі, і як представник Амери-

ківського на рідну землю, на престіл своїх попередників. Він їздив на інсталяцію нових єпископів, чи то в Польщі, чи в Україні, брав найактивнішу участь у синодах, багато разів відвідував українські поселення в далекій Бразилії.

Надзвичайно великим був внесок Владика Василя у приготування до святкування 1000-ліття хрещення України-Руси. Великим його досягненням було проведення до цього славного ювілею Єпископської Конференції у Вашингтоні за участі

ось з третім... А ось він з дітьми, В'ячеславом Чорноволом, зі своєю паствою... Величний, колоритний, одухотворений. Такий, як і належить українському єпископові, який багато років тому вирішив не дати світові спіймати його, а піти вузькою дорогою служіння й посвяти, якою йти не завжди легко, але яка приводить до тієї тісної брами, що і є омріяною метою для кожного справжнього християнина. Саме про цю дорогу й про цю браму сказав багато років тому Спаситель: «Бо вузька дорога й тісна брама, що веде до життя, і мало хто знаходить їх...» Владика Василь Лостен знайшов ту дорогу й впевнено крокує до тієї заповітної брами, за якою – життя.

Катерина Кіндрась, Валентин Лабунський

P.S. Авторі щиро вдячні п.Любі Волинець, директорів Українського музею і бібліотеки в Стемфорді, за надані текстові й фотоматеріали, що уможливили написання й оформлення цього нариса

У ГРОМАДІ

Минулої неділі, 3 травня, 22 хлопчиків та дівчаток – вихованців шкіл українознавства Об'єднання українців Америки «Самопоміч» та осереду СУМ ім. Т.Чупринки в Нью-Йорку вперше прилучилися до таїни святого причастя.

Коли до Української католицької церкви Святого Юра того ранку зайшли 22 хлопчиків та дівчаток, недільна Літургія наповнилася особливим світлом. «Радіють діти, радіють ангели, радіє сім'я, радіє церква, – сказав парох церкви, отець Вернард Панчук під час проповіді, звертаючись з настановою насамперед до дітей. – Тепер ви можете почати жити з Христом – віднині й довіку...»

Фото на згадку після першого причастя: вихованці нью-йоркських шкіл українознавства разом з отцями церкви Св.Юра та сестрою Юлією Брониською

Свято для цих вихованців нью-йоркських шкіл українознавства розпочалося ще напередодні, 2-го травня, після отримання першої святої таїни сповіді. А стежка до цього дня

для багатьох з них тягнулася щонайменше три роки. Саме стільки часу, три роки поспіль, щосуботи, вони готувалися до цього дня під опікою сестри Юлії Брониської, яка викладає в школі ОУА «Самопоміч» релігію, та своїх вчителів у молодших класах.

Таїнство Євхаристії – це найбільша й найважливіша таїна церкви. Колись, в давнину, відлучення від причастя вважалося одним з найстрахітливіших покарань для християнина. Бо через причастя «тіла та крові Христа-Бога», який «є любов», віряни наповнювалися любов'ю до Всевишнього і ближнього свого, примножуючи цю любов потім у своєму повсякденному житті.

Тарас Гураль
Нью-Йорк

ДІМ У ВОГНІ НА П'ЯТІЙ АВЕНЮ

9 травня в Українському Інституті Америки відкривається інсталяція «Дім на Сході», завдання якої привернути увагу мешканців Нью-Йорку до війни на Сході України та долі 1,2 мільйона біженців, змушених покинути свої домівки.

Ця масштабна інсталяція київського фотохудожника, відеографа й постійного дизайнера Мистецької групи «Яра» Володимира Ключка, представлена Українським Інститутом Америки та Мистецькою групою «Яра», відкриється в Нью-Йорку 9 травня, в час коли Європа вже відзначить поминальними молитвами закінчення Другої світової війни, а одержима Росія й далі, наперекір усьому світові, святкуватиме триумф Молоха, переконуючи всіх, що перемога над нацизмом – це не спільна заслуга людства, а «велика перемога» виключно російського народу.

Всі вікна чотирьохповерхової будівлі буде закрито спеціальними пластинами, зробленими з червоної та білої стрічок, плетиво з яких митець зробив власноручно. Червоне та біле – це кольори, які мають глибоке значення в українській культурі й часто використовуються в народному мистецтві, зокрема у вишивці. Вони багатозначні й глибокі – символізують любов та жагу й разом з тим кров і смерть, духовну чистоту й прагнення миру... «Поєднання червоного й білого означає надзвичайну ситуацію та затяжну кризу, – пояснює Володимир Ключко свій задум. – Те, що й, власне, сьогодні уособлюють наші домівки на Сході України, які стали небезпечними через війну, й люди масово покинули їх. А сув'язь стрічок символізує єдність тисяч українців і неукраїнців, які творили Майдан, а сьогодні творять лінію оборони, захищаючи свою країну на Східному фронті, як на передовій, так і в тилу, і по всьому світу...»

Мешканці Нью-Йорка проходилимуть повз історичну будівлю Флетчера-Сінклера, в якій знаходиться Укра-

Так виглядає інсталяція «Дім на Сході» в чорно-білому варіанті

їнський Інститут Америки, й, певне ж, звертатимуть увагу на «загратований» червоно-білим величний будинок на П'ятій авеню й, логічно, задаватимуться запитанням: що все це означає? Ввечері, від 9-ї до 11-ї години, вмикатимуть світло, щоб підсвітити вікна та створити ефект вітражу. Й це символізуватиме промінь надії, що війна в Україні обов'язково завершиться й люди матимуть змогу повернутися до своїх осель.

Відкриття «Дому на Сході» відбудеться в суботу, 9 травня, о 7-й годині вечора, в Українському Інституті Америки на перетині 79-ї вулиці та 5-ї авеню й залишатиметься на місці до 11 травня – дня народження Надії Савченко. Цього дня її прихильники організовують акцію підтримки й планують надіслати їй вітальні листівки з усіх куточків світу. В тому числі й з Нью-Йорка. Детальніша інформація на сайті: ukrainianinstitute.org

Марія Калина

ПЕТРИКІВКА – ДУША УКРАЇНИ

Виставка під такою назвою відкривається 10 травня в Українському музеї в Нью-Йорку. У Сполучених Штатах Америки ці експонати петриківського народного мистецтва, яке ЮНЕСКО занесено до Списку нематеріальної культурної спадщини людства, представлено вперше.

Знаменитий петриківський розпис

У новій експозиції представлено 40 робіт, переважно з власної збірки Юрія Міщенко й Наталі Павленко, а також з колекцій Анни Гурської-де Вассал, Ренати Голод і Олега Третьяка. Твори 17 митців, що належать до чотирьох поколінь, віддзеркалюють усе розмаїття стилів Петриківки. Виставка знайомить глядача з творами таких видатних петриківців, як Надія Білокінь, Ганна Ісаєва, Марія Шишацька, Василь Соколенко, Анна Соколенко, Ганна Прудникова, Тамара Самець, Микола Дека, Ніна Турчин, Володимир Глушенко, Наталія Рибак, Валентина Міленко, Андрій Пікуш, Валентина Карпець, Галина Назаренко, Таїсія Турчин, Вікторія Красевич.

Петриківське мистецтво виникло з прадавньої традиції декоративного розпису в Наддніпрянській Україні – первісно на білених стінах, сволоках стелі й печах глинобитних хат-мазанок, а також меблях, скринях та дерев'яному кухонному начинні. Через нетривкість «субстрату» та бурхливу історію краю в українських музеях збереглися лише окремі зразки народного декоративного розпису Наддніпрянщини, датовані раніше XIX століття.

Цей мистецький стиль залишався практично невідомим мистецтвознавцям та етнографам аж до кінця XIX – початку XX століття, коли його відкрили в селах Середньої Наддніпрянщини навколо сучасних Дніпропетровська й Запоріжжя (Петриківка, Чаплинка, Шульгівка, Мишурин Ріг, Спаське, Капулівка, Покровське,

Романівка, Чумаки) й популяризували видатний історик Дмитро Яворницький та художниця й дослідниця мистецтва Євгенія Евенбах. Жорстокі роки радянського режиму з його репресіями та переслідуванням усіх, хто підтримував і плевав українську культуру, не могли не позначитись і на просторах поширення цього мистецтва, які зменшилися до одного-єдиного села – Петриківки. Після проголошення незалежності України популярність петриківського розпису переживає справжнє відродження. Петриківські сувеніри й начиння набули популярності серед усіх верств українців, а найкращі мальовки привернули увагу колекціонерів та дослідників народного мистецтва. Нещодавно художня краса та унікальність петриківського розпису отримали міжнародне визнання. У жовтні 2013 року виставка провідних майстрів Петриківки відбулася у штабквартирі ЮНЕСКО в Парижі. У грудні того ж року Міжурядовий комітет з охорони нематеріальної культурної спадщини додав петриківський розпис до свого Списку нематеріальної культурної спадщини людства.

Виставка в Українському музеї триватиме від 10 травня до кінця серпня нинішнього року за адресою: 222 East 6 Street, New York. Телефон для довідок: (212) 228-0110. www.ukrainianmuseum.org

Прес-служба Українського музею в Нью-Йорку

Дзеркало

МАМА

Прости мені. Не згадуй, що було.
Благослови скорботною рукою.
Твої долоні вистудять чоло,
Ледь чутно, мов з журби якої.
Тягнуся крізь розлуки й самоту
До тебе, мамо, як до неба сонях.
Долаю красномовства німоту,
Ховаючи лице в твоїх долонях...

Павло Гірник

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Напевне, ніде в Америці немає настільки зримого відчуття історії, як у Вашингтоні.

Про В'єтнамську війну ми знали багато. Знали, що вона була жорстокою, кровопролитною й забрала тисячі життів. Але лише зовсім недавно, одного буденного дня, стоячи разом із сотнями інших незнайомих з усього світу перед чорною гранітною довжелезною Стіною пам'яті ветеранів В'єтнаму в американській столиці, зрозуміли, наскільки вона насправді була жорстокою. Протяжність цієї стіни – 75 метрів, кожен сантиметр яких дрібно списаний іменами та прізвищами тих, хто не повернувся додому з боїв у джунглях Південно-Східної Азії протягом 1957-1975 років. Знаходимо українські імена: Тарасюк, Боднар, Масний... Біля меморіалу – червоні гвоздики, повітряні кульки «Happy Birthday!» і... листи. Помітивши звичайний білий листок, згорнутий навпіл, що прилип до однієї з чорних плит (меморіал складається з окремих панелей, розділених за прізвищами в алфавітному порядку), подумалося, що він випадково прибився сюди весняним вітром. Але спробувавши його підібрати, побачили, що він приліплений до підніжжя меморіалу скотчем. «Dear Son...», – було виведено похилим почерком кульковою ручкою вгорі сторінки й далі йшов дрібний текст – так, ніби залишено тут комусь записку. Рейнджери, які служать тут екскурсоводами, розказали нам, що такі листи тут не рідкість, їх і досі пишуть матері своїм дітям і лишають біля меморіалу. «Правилами меморіалу це не заборонено». Правилами серця, напевне, – також. Але хіба в серця бувають «правила»?

Виходить, якась мати й досі чекає на свого сина... Як колись Грейс Сейболд, матір 23-літнього Джорджа, який в Першу світову війну пішов добровольцем на фронт.

Після канадійської школи молодого бійця його направили до 148-го ескадрону Британського королівського авіакорпусу. І поки син воював на передовій, Грейс, влаштувавшись санітаркою в шпиталі на околиці столичного Вашингтону, виходжувала поранених солдатів і офіцерів, які поверталися з фронту.

«Dear Mom...», – починався кожен лист сина. Він часто писав, при тому майже нічого не розповідаючи про війну, так, ніби був у вимушеному відраженні й ось-ось повернеться. Одного тижня пошта не принесла листа. Не принесла й наступного. Грейс вірила, що винна пошта й продовжувала провідувати поранених солдатів, свято вірячи, що її син живий. 11 жовтня 1918 року дружина Джорджа в Чикаго отримала коробочку з написом «Effects of deceased Officer 1st Lt. George Vaughn Seibold», у якій були речі, що належали її чоловіку. 15 грудня 1918 року, за 9 днів до Свят-вечора, у газеті Washington Star з'явилося повідомлення про те, що лейтенант Джордж В. Сейболд пропав безвісти після бою в небі Франції. Мати не вірила. Вона не переставала допомагати пораненим і дала волю сльозам лише тоді, коли отримала офіційну похоронку.

В американських матерів є

Пам'ятник матерям Золотої зірки у Йонкерсі (штат Нью-Йорк)

MY DEAR MOTHER...

Наша довідка: День матері (Mother's Day) – національне свято, яке в США припадає на другу неділю травня. Бере свій початок від ініціативи Анни Джарвіс із Західної Вірджинії, яка в 1907 році, через два роки після смерті своєї матері, виступила з пропозицією вшанувати матерів і разом зі своїми друзями провела масштабну кампанію, звернувшись до державних установ, законодавчих органів та видатних осіб Америки. Раніше, в 1872 році, відома американська пацифістка Джулія Ворд пропонувала встановити день єдності матерів у боротьбі за мир у усьому світі, але її концепція не знайшла підтримки.

12 травня 1907 року в Графтоні (штат Західна Вірджинія), де мати Анни Джарвіс працювала вчителькою недільної церковної школи, вона організувала зустріч матерів і кожній вручила білу гвоздику. Відтоді ця квітка асоціюється з Днем матері. Міс Джарвіс вважала, що Днем матері ми складаємо подяку найдорожчій людині для кожного з нас – матері.

Свято стало офіційним в 1910 році, спочатку в штаті Західна Вірджинія, а 8 травня 1914 року Конгрес у законодавчому порядку затвердив другу неділю травня загальним для Америки національним Днем матері.

Один з материнських листів біля Стіни пам'яті у Вашингтоні

одна унікальна риса – не замикатися у власному горі, а ставати пліч-о-пліч з подібними собі, щоб разом бути сильнішими. Й Грейс Сейболд почала налагоджувала контакти з іншими матерями, чиї діти не повернулися з війни й яким було так само гірко, як і їй. Щоб підтримувати одна одну, а разом з тим і тих чужих дітей, яким війна залишила життя, але забрала здоров'я й поранила душу.

4 червня 1928 року 25 матерів з усієї Америки зустрілися у Вашингтоні, щоб оголосити про заснування всеамериканської організації солдатських матерів, яких пізніше назвуть American Gold Star Mothers – Матері американської Золотої зірки.

Назва походить від церемонії встановлення у вікні дому, де жив солдат і який бере участь у військових діях, або в який

прийшла похоронка, спеціального прапора (Service Flag). На його полотнищі зображено зірку: живі солдати представлені блакитними зірками, полеглі – золотими. 28 травня 1918 року президент Вудро Вільсон схвалив пропозицію Жіночого комітету Ради національної оборони (Women's Committee of the Council of National Defenses) про те, що американські матері й дружини замість того,

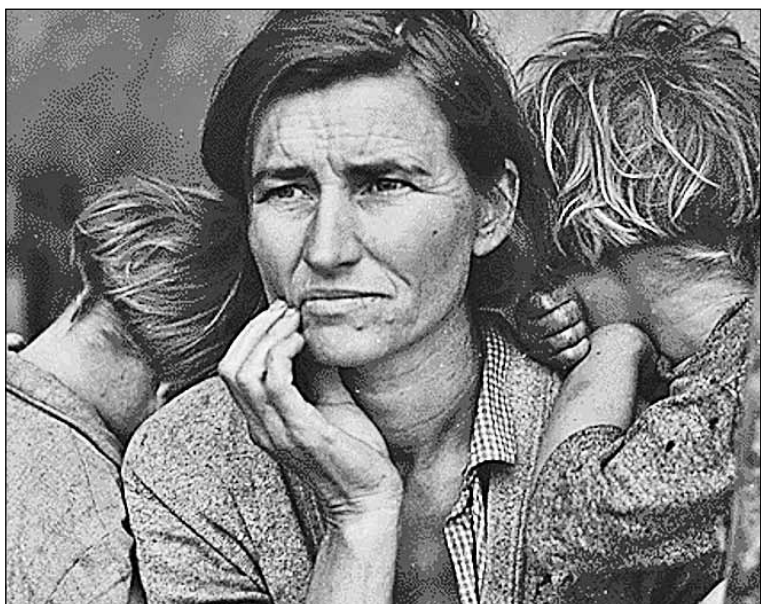
щоб дотримуватися звичайного трауру за рідними-військовиками, які загинули під час війни, можуть носити на лівій руці чорну пов'язку з позолоченою зіркою та смужкою чи смужками, кожна з яких символізує члена сім'ї, який віддав своє життя за ідеали свободи.

Так в Америці народилася трагічна «Золота зірка матерів». Наприкінці вересня Америка відзначає День матерів золотої зірки як національне свято. Цього дня президент США закликає приспустити національні прапори – на знак жалоби за героями нації й як вияв пошани до матерів, чиї діти віддали свої життя за свій народ, «бо ніхто не дав американській нації більше, ніж родини полеглих героїв, які віддали за неї найдорожче».

Ім'я Алетти Салліван з містечка Вотерлоу, що в Айові, в списку членів цього клубу American Gold Star Mothers стояло під номером один – вона втратила в Другій світовій війні п'ятьох своїх дітей: Джорджа – 27 років, Френка – 26, Джозефа – 24, Медісона – 23, Альберта – 20. 3 січня 1942 року хлопці записалися на флот з умовою, що служитимуть разом. Усіх п'ятьох їх взяли в команду крейсера «Джуно». Але служити довелося недовго. На світанку 13 листопада 1942 року, під час чергової битви біля острова Саво, в крейсер вцілила японська торпеда. Пізніше, того ж дня, вже залишаючи регіон Соломонових островів, «Джуно» повторно торпедував японський підводний човен I-26, влучивши в склад боеприпасів. Корабель вибухнув і швидко пішов на дно.

Представниці всеамериканського Комітету матерів з Президентом Ліндоном Джонсоном після оприлюднення публічної декларації - Маніфесту матерів (Mothers Manifesto), 1965 р.

Мати-мігрантка стала «мадонною» періоду Великої депресії

Алетта Салліван під час відвідин корабля, названого на честь її синів

Анджеліна Джолі – символ материнства XXI століття

Близько ста осіб з команди вижили й залишалися на плаву, сподіваючись на порятунок. Однак рятувальна служба прийшла з великим запізненням: екіпаж сусіднього корабля, не бажаючи порушувати режим радіомовчання, передав повідомлення в свій штаб лише через кілька годин. Але рапорт екіпажу про місцезнаходження тих, що вижили й увесь цей час боролися з акулами за життя, змішався з іншими паперами й залишався без відповіді кілька днів. Через вісім днів після затоплення десятеро вцілілих були помічені пошуковим літаком.

Батьки братів Салліванів, переставши отримувати від синів вістки, занепокоїлися, але відповіді було чекати нізвідки, бо державна політика безпеки вимагала, щоб флот не визнавав загибелі «Джуно», як і інших кораблів, аби ці дані не дійшли до японців. Про смерть своїх дітей вони дізналися лише 12 січня 1943 року. Сталося все точно так, як співається в щемній пісні, що стала гімном матерів Золотої зірки. У ній є гіркі слова про те, що кожна блакитна зірка зігріває душу матері доти, доки в двері її оселі не постукають троє чоловіків в уніформі й «небесна зоря не перетвориться на трагічно-золоту».

Того ранку мати готувала сніданок і бачила, як до парадного входу їхнього дому наближаються троє чоловіків в уніформах. «У мене новини про ваших хлопців», - сказав морський офіцер, привітавшись. «Котрий з них?» - стримано перепитав Томас, батько. «Я співчуваю, сер... - запнувся офіцер. - Усі... П'ятеро...» Другий військовик в уніформі кинувся до телефону - викликати швидку допомогу. Для матері... Потім моряки, які вижили, розкажуть Аллеті Салліван, що Френк, Джо і Мет загинули відразу, Ел потонув наступного дня, а Джордж залишався живим ще п'ять днів...

Президент Франклін Рузвельт направив Тому й Аллеті листи співчуття, Папа Пій XII - срібну медаль і вервицю. Іменем братів назвали аж два есмінця. «Хресною матір'ю» першого корабля була Аллета Салліван, другого - її внучка Келлі, донька полеглого сина Альберта.

Саллівани не були єдиними братами на борту корабля. На судні служили ще більше трьох десятків пар, включаючи чотирьох братів Роджерсів з Нью-Гейвена (штат Коннектикут). Але найважливіше смерть братів Салліванів врятувала життя тисячам синів інших матерів - в Америці було схвалено порядок, який пізніше став законом Sole Survivor Policy - директива міністерства оборони США під назвою «Особливі правила регулювання для тих, хто вижив», які були покликані захищати від військової служби членів сім'ї, які вже втратили своїх рідних при військовій службі.

Кожна епоха залишила в американській історії свої ма-

теринські образи. Епоха Великої Депресії також. Похмурого каліфорнійського березневого дня 1936 року 32-літня Флоренс Томпсон з маленькими дітьми сиділа під навісом на узбіччі дороги номер 101, очікуючи чоловіка й старших синів, які поїхали на найближчий хутір лагодити автомобіль. Раптом перед нею зупинилося авто, з якого вийшла розкішна жінка й, відрекшись Доротеєю Ланг, попросила дозволу зробити кілька знімків. Флоренс кивнула головою, їй було байдуже: до чого тут фотокартки, якщо град вибив увесь горох і нічим нагодувати дітей... Доротея зробила шість знімків, поставила кілька запитань дітям і поїхала, пообіцявши, що вони ніколи не з'являться в пресі. Але за кілька днів світлина надрукувала газета в Сан-Франциско під заголовком «Подивіться в її очі!», де сама Флоренс Томпсон називалася «безіменною жінкою-мігранткою, яка збирає горох».

Жодна інша фотокартка того часу не вразила так голодну, безробітну Америку як світлина «Матері-мігрантки». Її передруковували, напевне, всі газети й журнали країни, з неї штампували плакати. «Мати-мігрантка» стала «мадонною епохи», жіночим символом Великої депресії.

Доротея Ланг отримала заслужену славу, а Флоренс Томпсон - незаслужене забуття.

Лише наприкінці 1970-х її ім'я стало відомим, але це не принесло їй ані слави, ані багатства.

Флоренс народилася в Оклагомі 1 вересня 1903 року й жила з матір'ю й вітчимою на маленькій фермі на індіанській території. У 17 років вона вийшла заміж за 29-літнього сина фермера й згодом молоді сім'я переселилася до Каліфорнії, поблизу Сакраменто. У 1931 році, коли Флоренс чекала на шосту дитину, її чоловік захворів на туберкульоз і помер. Жінка працювала вдень на полі, а ввечері в ресторані, щоб підняти на ноги своїх шістьох дітей. Потому, в другому шлюбі, Флоренс народила ще чотирьох і протягом 1930-х років сім'я змушена була в пошуках праці й прожиття мандрувати від ферми до ферми, від Оклагоми до Каліфорнії, від Каліфорнії до Аризони.

«Я працювала в полі, шпиталі, ресторані, фермі... Я куховарила, шила, прибирала, полола буряки... Я робила все, щоб поставити на ноги своїх дітей...» І це правда.

Та знаменита фотокартка зберігається сьогодні в бібліотеці Конгресу США з підписом «Destitute pea pickers in California. Mother of seven children. Age thirty-two. Nipomo, California». «Коли я дивлюся на цей знімок, мені стає сумно. Тому що я пам'ятаю маму зовсім іншою, - згадувала одна з її доньок. - Мама любила життя, але найбільше - своїх дітей...»

Навесні 1983 року Флоренс Томпсон захворіла. Грошей на лікування не вистачало. Було створено фонд «Мати-мігрантка», куди почали надходити сотні листів і гроші з усієї Америки. Це примусило її дітей змінити ставлення до світлина. «Лише тепер, після всіх цих листів, ми зрозуміли, наскільки глибоко мамина фотокартка торкається людських сердець і відчули гордість за неї...» У листопаді 2002 року оригінал фотократки Доротеї Ланг «Мати-мігрантка» було продано на нью-йоркському аукціоні «Сотбіс» за 245 тисяч доларів.

Новітній час подарував Америці нові живі символи материнства. Такі, як, наприклад, голівудська зірка Анджеліна Джолі, яка народивши трьох дітей, всиновила ще четверо. Першу дитину - хлопчика Меддокса Анджеліна всиновила в березні 2002 року під час зйомок у Камбоджі, в одному з місцевих прихистків. Немовляті не було тоді й року. Після розлучення з чоловіком Біллі Бобом виховувала дитину сама. У 2005 році актриса вирушила з гуманітарною місією до Ефіопії й звідти повернулася із Захарою, мати якої померла від СНІДу. В 2007-му до сімейства додалася ще одна прийомна дитина - Пакса, яку Джоллі разом з чоловіком Бредом Піттом всиновили у В'єтнамі, її мама померла відразу після пологів. А зовсім недавно ще одна - сирийський хлопчик Мусса, який народився у турецькому таборі для біженців. «Я не кажу, що мати багато дітей - святий обов'язок кожної матері, зовсім ні, - пояснює Анджеліна Джолі свою життєву філософію. - У кожній родині своє розуміння сімейного щастя. У вас може бути лише одна дитина, але ви повинні бути готові дати їй дуже багато - частину свого серця і все тепло своєї душі...»

Символами епохи стають і такі матері як Мері Лінс з Вісконсину, якій син-інвалід, поранений в Іраку, а потім в Афганістані, присвятив сходження на Еверест. Бенджамін Брекгаймер хотів стати першим пораненим ветераном, який підніметься на Еверест, але не знав, що станеться це в день трагічного землетрусу в Непалі. Стихія забрала життя багатьох його друзів-альпіністів, які робили сходження на вершину. Бенів ж судилося врятуватися. Перше, що він зробив, - зателефонував своїй мамі, щоб сказати: «Мамо, я живий!» Перед тим, як вирушити в Гімалаї, він залишив на своїй сторінці в Фейсбуку довгого-предовгого листа своїй мамі: «Дорога мамо! Якщо я не повернуся, не плач. Борися крізь сльози. Не обманюйся, не шкодуй, не сумуй. Живи пристрасно. Люби до божевілля. Смійся широко. Тому що на світі не існує слова «Прощай!», є тільки «Зустрінемося пізніше!».

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

ЛИСТОНОША «НГ»

Наша адреса:
"NOVA ГАЗЕТА"

64-15 Dieterle Cres.
Rego Park, NY 11374

E-mail:

vlabunsky2002@yahoo.com

МАТИ СОЛДАТА

Дорога редакціє!

Кожного дня молюся за те, щоб в Україні перестала литися кров, щоб нарешті настав мир, і люди знову стали людьми. Знаю, що так само просять Бога змилюватися над Україною і її народом мільйони людей по всьому світу. Хочу поділитися з вами однією справжньою історією з життя, яку розказав пастор у нашій церкві.

Молодесенького сина однієї жінки з села (не знаю назви), але знаю, що це було на Західній Україні, чи то Львівській чи Івано-Франківській області, відправили на війну, на Донбас. Мати молилася й виплакала всі очі, бо не знала, чи повернеться син додому. А потім пішла в Зарваницю на прощу.

Вона йшла пішки, босю. Можете собі уявити?! Пройшла більш як сто кілометрів! Йшла чотири дні до святого джерела, щоб вимолити життя для свого сина. Довго молилася, плакала, просила Божої матері-заступниці захистити її дитину. Бог почув її молитви. Бо коли прийшла додому, то наступного ранку її син, за якого вона так ревно молилася, повернувся живим і здоровим.

Хочу звернутися до всіх українських і неукраїнських матерів. Дорогі матері, молімося за своїх і чужих дітей, які сьогодні воюють за нашу рідну Україну! Ми чекаємо їх додому живими!

З повагою,
Надія Поламарчук
м.Бівертон, штат Орегон

ВІД РЕДАКЦІЇ

Ім'я цієї жінки сьогодні знає вся Україна – Ольга Попович із села Люча Косівського району Івано-Франківської області (на знімку). Вона пройшла на прощу до Зарваниці босю 120 кілометрів. Українське телебачення зняло про це спеціальну передачу, в якій розповіло про ще три сотні солдатських матерів і дружин, які йшли на прощу до Зарваниці (Тернопільська область) босими, щоб вимолити для своїх синів і чоловіків щасливе повернення із зони АТО.

ТОБІ, КОХАНА МАМО...

Вельмишановний головний редакторе «Нової газети»!

Я і вся моя сім'я сердечно вдячні за неординарність, відвертість, прямоту і щирість Ваших міркувань у «65 рядках від редактора», а в цілому – за вашу цікаву, ідейно спрямовану, так потрібну тут, вдаліні від України, газету. Вирізки з матеріалами «65 рядків», «Довкола світу», «Від штату до штату» я підшиваю з часу отримання газети, з 2008 року. Щира вдячність від усієї нашої родини всім тим, хто причетний до випуску вашого тижневика. Прийміть від нашої сім'ї скромний, але щирий дарунок на пресовий фонд, для підтримки вашої газети. Хай щастить Вам і всій вашій команді й надалі в цій великій творчій діяльності! Божого вам благословення!

Наближається прекрасне й величне свято – День матері. Це одне з найзворушливіших і найприємніших свят на світі. Тому що всі ми з дитинства і до останніх своїх днів несемо в своїх душах єдиний і неповторний образ – образ своєї Мами, яка все зрозуміє, пожаліє, все вибачить і любитиме, незважаючи ні на що. Дозвольте привітати з цим пре-

красним святом всіх мам-читачок «Нової газети». А також і свою добру, лагідну стареньку Маму, якій присвячую цей вірш «Тобі, кохана мати».

Мені тебе вітати з святом – мало,
Мені б тобі впасти зараз до ніг
І цілувати їх, кохана моя мати,
У рідний дім вернувшись із доріг.
Сьогодні ти одна там, в Україні,
А я тут забула в чужих краях,
Та серцем всім я із тобою нині
І у думках до тебе лину, наче птах.
Тобі готовий я віддати все на світі,
Щоб тільки ти усміхнена була,
Щоб у очах твоїх від радості і вітх
Завше блищала, ніби іскорка, сльоза...
Перед тобою у боргу я неоплатним
За ласки і тепло, що ти дала мені,
Матусю, будь в міцнім здоров'ї й щасті
І знай, що ти потрібна ще нам всім!

З повагою, ваш постійний
читач Богдан Білий
Форт Лі, штат Нью-Джерсі

КВІТКА ЧЕРВОНОГО МАКУ

Дорогі земляки!

Надсилаю вам інформацію від Українського інституту національної пам'яті з нагоди 70-ї річниці закінчення Другої світової війни в Європі. Це 5 відеосторій про українців, які воювали проти нацистів у лавах різних армій антигітлерівської коаліції під час Другої світової війни. Їх зняв Олесь Санін.

Йдеться про 4 героїв-українців і кримського татарина. Вони походили з різних країн, воювали в УПА, морській піхоті США, Червоній армії, французькому підпіллі. Ось їхні імена.

Михайло Стренк – родом з Лемківщини, сержант Корпусу морської піхоти США, учасник бойових дій в Азійсько-Тихоокеанському регіоні під час Другої світової війни. Був серед шести легендарних військовиків, які підняли прапор США над островом Іодзіма. Загинув у бою. Відеосюжет можна переглянути за адресою: <https://youtu.be/piYU60mgKYk>

Петро Дмитрук – канадієць українського походження, льотчик бомбардувальника. Був збитий в небі над Францією, але вижив і приєднався до французького руху опору. Загинув у боротьбі з німецькими окупан-

тами. Нагороджений Військовим Хрестом Франції. (<https://youtu.be/loZ53qEcag4>)

Ахмет-Хан Султан – кримський татарин, льотчик-винищувач. Збив 30 літаків противника особисто і ще 19 – у групових боях. Двічі Герой Радянського Союзу. З гордістю відкрито називає себе кримським татариним. (https://youtu.be/bXc_D42Cxls)

Галина Кузьменко («Надя») – уродженка Чернігівщини. Мати померла під час Голодомору, батько загинув у сталінських таборках. До німецької окупації мешкала на Донеччині. Під час війни приєдналася до підпілля ОУН, стала кулеметницею. Згодом опинилася в УПА в Карпатах. Була захоплена радянськими каральними органами. Пройшла тортури й ГУЛАГ. (<https://youtu.be/T7FPzCwXBsl>)

Євген Березняк – уродженець Дніпропетровська,

ветеран Другої світової війни. Рятівник Кракова, Герой України. Став прототипом головного героя роману «Майор Вихор». (<https://youtu.be/xDZppLLWG9I>)

Як відомо, Україна нині вшановує пам'ять полеглих у Другій світовій війні під європейським та традиційним українським символом – квіткою мака. Цьогоріч вперше 8 травня – день капітуляції нацистської Німеччини – на офіційному рівні за європейською традицією став Днем пам'яті та примирення. Відповідний указ Президент України Петро Порошенко підписав 24 березня 2015 р. Національні заходи відбуваються під гаслом «1939-1945. Пам'ятаємо. Перемагаємо». Скільки б не минуло часу, ми маємо зберігати пам'ять про наших героїв й ніколи більше не приєднуватися до російської параноїдальної вакханалії з пиятикою й танцями під назвою «День Пам'яті». До речі, Путін вже не один раз повторив, що Росія перемогла б у тій війні й без України.

Андрій Когут
Центр досліджень
визвольного руху
Українського інституту
національної пам'яті

АДВОКАТ СЕРГІЙ ГОШОВСЬКИЙ

- ◆ Купівля-продаж нерухомості, бізнесу
- ◆ Імміграційне право
- ◆ Нещасні випадки, травми
- ◆ Заповіти, трасти, розлучення

Hoshovsky Law Firm, 347 Fifth Avenue, Suite 1009, New York, NY 10016
(212) 532-8600 (212) 532-8601 Fax: (212) 208-4509

ІМІГРАЦІЙНІ СПРАВИ – ЗУСТРІЧ У НЬЮ-ЙОРКУ

АДВОКАТ АНДРІЙ СЕМОТЮК ЗАПРОШУЄ НА ДОПОВІДЬ ПРО
НОВУ ІМІГРАЦІЙНУ РЕФОРМУ ПРЕЗИДЕНТА ОБАМИ Й ТЕ, ЯК
ВОНА МОЖЕ ДОПОМОГТИ УКРАЇНЦЯМ В США ТА ЗА КОРДОНОМ.

КОЛИ: НЕДІЛЯ, 31 ТРАВНЯ 2015 Р., 1:30 ГОД. ПО ПОЛУДНІ.
ДЕ: УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА СВ. ЮРА В НЬЮ-ЙОРКУ, 30 EAST 7TH STREET.

ЗА ДЕТАЛЬНІШОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ ПИШИТЬ НА АДРЕСУ: ANDY@MYWORKVISA.COM
ВСТУП – ВІЛЬНИЙ.

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - Василь Туглук
Дизайн - Ukrainian Media Group, Inc.

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - Ukrainian Media Group, Inc.

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірна

Saint George Ukrainian
Catholic Church invites you to
**39TH ANNUAL
ST. GEORGE UKRAINIAN
FESTIVAL**

FRIDAY / П'ЯТНИЦЯ
May 15th / 15 Травня
4pm-9pm

SATURDAY / СУБОТА
May 16th / 16 Травня
10am-9pm

SUNDAY / НЕДІЛЯ
May 17th / 17 Травня
10am-6pm

Українська Греко-Католицька
Церква Св. Юра запрошує на
**39-ий ЩОРІЧНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ
ЦЕРКВИ СВ. ЮРА**

**NY City's Festival of Ukrainian
culture, music, dance, and cuisine**

**Фестиваль української культури,
музики та кухні у Нью-Йорку**

30 East 7th Street, New York, NY 10003

between 2nd and 3rd Avenues / між 2-ю та 3-ю Авеню

Main guests

- "Vatra" Ensemble (Lviv, Ukraine)
- Superstar vocalist Olya Fryz
- The Yavir School of Ukrainian Dance (Toronto, Canada)

Other performers include

- Syzokryli Ukrainian Dance Ensemble
- Ballroom Dance School "AdoreDance"
- Oros Sisters
- Nataliya Blyschak
- Maksym Lozynskyj
- Vasyl and Vladyslav Chornyy
- Danyil Blyschak and many more

**Festival Theme -
"One Ukraine!"**

**Тема Фестивалю -
"Єдина Україна!"**

We encourage our guests
to wear traditional Ukrainian
shirts and blouses!

Запрошуємо гостей
одягати традиційні українські
сорочки та блузи!

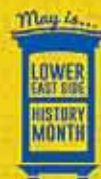
Гості фестивалю

- Ансамбль "Ватра" (Львів, Україна)
- Суперзірка-вокаліст Оля Фриз
- Школа українського танцю "Явір" (Торонто, Канада)

Інші виконавці

- Український танцювальний ансамбль "Сизокрилі"
- Школа бального танцю "AdoreDance"
- Сестри Орос
- Наталя Блищак
- Максим Лозинський
- Василь та Владислав Чорний
- Данило Блищак та багато інших

Saturday night "Zabava"
at St. George Academy Auditorium, 9pm
Please call (212) 674-1615
or (917) 620-7256 to order a table

**Суботня "Забави" в аудиторії
Школи Св. Юра почнеться о 9pm**
Замовлення столів за телефоном
(212) 674-1615 або (917) 620-7256

Most recent info and updates:
www.facebook.com/StGeorgesUkrainianFestivalNYC
Follow us on Instagram @st.george.ukrainian.festival
Reach us at festival.stgeorge.ugcc@gmail.com

Presenting sponsor / Генеральний спонсор:
SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union
САМОПОМІЧ - НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

Детальна інформація та оновлення:
www.facebook.com/StGeorgesUkrainianFestivalNYC
Підпишіться на Instagram @st.george.ukrainian.festival
Пишіть на festival.stgeorge.ugcc@gmail.com

Looking for your first home?

Ask about our first time home buyer program:

10% down

no PMI

4.00%*

25 year fixed rate

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.28 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice.